

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 20. prosince 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Ing. Ivana Kramla a Mgr. Vladimíra Pokorného **t a k t o** :

obžalovaní

1. **Lukáš Č.**, nar. xxx v Písku, OSVČ s předmětem podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, trv. bytem xxx,
2. **Kamil Ch.**, nar. xxx v Praze, OSVČ s předmětem podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, trv. bytem xxx, a
3. **KR-MONT, s.r.o.**, IČ 273 384 95, se sídlem Praha 9, Toužimská 588/70,

jsou vinni, že:

I. Obžal. Lukáš Č. a KR-MONT, s.r.o., IČ : 273 38 495

poté, co Lukáš Č. jako jednatel společnosti KR-MONT s.r.o., IČ 273 38 495 (dále jen KR) na základě pouhých ústních jednání s pracovníky České pošty, s.p. (dále jen ČP) v říjnu roku 2010 již nakoupil zboží v hodnotě 15,65 mil. Kč, které mělo sloužit jako výhry ke stíracím dárkovým poukazům, které by ČP na svých pobočkách prodávala, a aniž by si poté, kdy byl na to v dubnu 2011 pracovníky ČP upozorněn, opatřil povolení Ministerstva financí ČR k provozování navrhované akce ve smyslu § 2 písm. d) zák. č 202/1990 Sb. o loteriích a podobných hrách, které neopatřil ani později a ČP nedoložil, a proto ani nemohl dosáhnout uzavření smlouvy mezi KR a ČP na zamýšlený projekt, jejímž předmětem měl být závazek společnosti KR zajistit od 1. 12. 2010 po dobu 2 let pro ČP vytvoření a výrobu dohodnutých

dárkových poukazů – výherních kupónů, výrobu souvisejících oděvů, oděvních doplňků, obuvi a povlečení, a závazek ČP poskytnout distribuční kanál v podobě svých poboček v celé České republice se sjednanou dělbou odměny, ve snaze dosáhnout od ČP náhrady škody se nejprve snažil v době od 16.1.2015 pracovníky ČP ing. L. P. a právníčku ČP mgr. A. N. přesvědčit, že ČP se společností KR dne 2.10.2010 takovou smlouvu uzavřela, přičemž výši škody, jejíž náhradu požadoval, uváděl prostřednictvím svého právního zástupce napřed v částce 20 600 088.- Kč, poté v částce 27 287 000. Kč uváděné v dohodě o narovnání a poté v příloze předžalobní výzvy, později ve výši 22 678 654 Kč uváděné v žalobě o náhradu škody podané u Obvodního soudu pro Prahu 1 (dále jen OS) dne 20.4.2015, v rámci této své snahy kontaktoval 9.2.2015 mgr. Petra P. z MV ČR, kterému úmyslně nepravdivě tvrdil, že ing. Jan F. – ředitel sekce pro regionální obchod ČP - přiznal pochybení ČP, dne 9.3.2015 prakticky totéž uvedl právníce ČP Mgr. Anně N. v e- mailu, v němž oproti pravdě tvrdil, že disponuje e-maily, v nichž zaměstnanci ČP jasně přiznávají svoji vinu, přičemž na podporu požadované výše údajně způsobené škody a dalších svých lživých tvrzení vytvořil nejpozději do 9.3.2015 fiktivní dokumenty, které jsou zmiňovány jak v e-mailu pro mgr. A. N., tak i v příloze nástinu civilní žaloby, která byla součástí předžalobní výzvy, tedy e-mailovou zprávu s datem 8. 6. 2011 a časem odeslání ve 12.44 hodin, kterou mu měl zaslat Ing. Jan F. na e-mail xxx, v němž se uvádí, že Ing. Jan F. uznal pochybení ze strany ČP a dále vytvořil fiktivní fakturu č. 5402010 s datem vystavení dne 22. 11. 2010 společností WR-ENERGY s.r.o., kterou opatřil podpisem Tomáše H., která má potvrdit, že WR-ENERGY s.r.o. (dále jen WR-E, jejímž byl obžalovaný rovněž jednatelem) fakturovala společnosti KR částku **1 800 000 Kč** za návrh grafiky, letáků a poukazů, tisk a tiskové podklady splatnou 29. 11. 2010 na bankovní účet číslo xxx, ačkoli věděl, že žádné takové plnění společnost KR na účet spol. WR-E nezaslala a navíc ve všech těchto výzvách k dohodě o náhradu škody (stejně jako v žalobě podané u OS pro Prahu 1 o náhradu škody 22 678 654 Kč) úmyslně zamlčel, že za zboží, za něž požaduje náhradu škody, již mu zaplatila společnost Agentura Agfa CZ částku celkem **3.500 000 Kč**, neboť podstatnou část zboží v deklarované hodnotě 12 160 670,40 Kč, které začalo pro několikaletém skladování postupně podléhat znehodnocení, převedl jménem společnosti KR dne 10. 1. 2012 na společnost PharMedical s.r.o. (dále jen PM, jejímž byl rovněž jednatelem) a jménem PM dal toto zboží dne 22. 2. 2012 do zástavy společnosti Agentura Alfa CZ s.r.o. k zajištění půjčky 3 500 000 Kč, kterou společnost PM nesplatila, a proto vlastnictví k tomuto zboží přešlo s vědomím Lukáše Č. dne 11. 6. 2012 na společnost Agentura Alfa CZ s.r.o., přičemž částku 2.000 000.-Kč převzal obžalovaný Č. v hotovosti a zbývajících 1.500 000.-Kč bylo dvěma platbami převedeno jednatelkou společnosti Agentura Alfa CZ na účet spol. PM, tedy **věděl, že přinejmenším požadavek na náhradu škody** ve všech shora uvedených výzvách (shodně jako v žalobě podané u OS pro Prahu 1) je v částkách 1. 800 000.- Kč a 3. 500 000.- Kč, tj. **v celkové částce 5.300 000.- Kč** neoprávněný a **odporuje skutečnosti**, a po podání žaloby svůj spor s poštou medializoval a dne 22.6.2015 ve snaze dosáhnout i po podání civilní žaloby mimosoudní dohody o náhradu škody s ČP na podporu svých požadavků poslal výše uvedené fiktivní dokumenty, včetně zfalšovaných „Prohlášení svědka“ M. S. a Jiřího Š.y i generálnímu řediteli ČP ing. M. Elkánovi,

a ČP navzdory tvrzení obžalovaného o údajném uzavření smlouvy a existenci důkazů, které mají potvrdit pochybení pracovníků ČP a tedy oprávněnost požadavků obžalovaného na náhradu škody, i přes medializaci případu obžalovaným, požadovanou částku odmítla zaplatit a OS pro Prahu 1 dosud o podané žalobě nerozhodl,

tedy:

Lukáš Č.

se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

KR-MONT, spol. s r.o.

se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe obohatila tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

II. Obžal. Kamil Ch., Lukáš Č. a spol. KR-MONT, s.r.o.

poté, co po datu 11. 6. 2015 obžalovaný L. Č. obeznámil obžal. Ch. s tvrzenou pohledávkou společnosti KR-MONT, s.r.o. (dále jen KR), za Českou poštou, s.p. (dále jen ČP) ve výši cca 27 mil. Kč a s neochotou ČP tuto pohledávku uznat a mimosoudně uhradit a s domluveným setkáním s ministrem vnitra Milanem Chovancem, plánovaným na 17. 6. 2015,

nabídl obžal. Kamil Ch. obžal. L.Č., že prostřednictvím JUDr. Barbory S. H., ředitelky úseku Korporátní správy ČP, bude působit na ministra vnitra Milana Chovance, aby za úplatek 3 mil. Kč přesvědčil Ing. Martina Elkána, generálního ředitele ČP, aby ČP tvrzenou pohledávku společnosti KR uznala a mimosoudně uhradila,

a za tím účelem Kamil Ch. dne 14. 6. 2015 prostřednictvím e-mailu požádal JUDr. Barboru S. H., aby se s ním urychleně sešla, a na její dotaz, v jaké záležitosti, uvedl, že jde o firmu KR, na což již JUDr. Barbora S. H. nereagovala, a proto ji dne 16. 6. 2015 znovu kontaktoval prostřednictvím e-mailu, v němž jí znovu požádal o osobní setkání a sdělil jí, že dne 17. 6. 2015 bude schůzka mezi jeho klientem a ministrem vnitra, oni dva jsou garanti a že Kč za kávu bude, a když ani na tento e-mail nereagovala, poslal jí dne 16. 6. 2015 prostřednictvím e-mailu své telefonní číslo a žádal ji o svolení, aby mohl říkat, že spolu garantují to, co se na schůzce dne 17. 6. 2015 domluví, na což rovněž nereagovala,

a pro posílení důvěry obžalovaného Lukáše Č. ve vážnost své nabídky obžal. Kamil Ch. dne 16. 6. 2015 prostřednictvím e-mailu Lukáše Č. instruoval, jak se má při setkání s ministrem vnitra dne 17. 6. 2015 chovat a oproti realitě ho ujišťoval o tom, že ministr vnitra ví o plánovaném úplatku ve výši 3 mil Kč, ohledně čehož si oba obžalovaní vyměnili následující e- maily :

-
- dne 16. 6. 2015 v 15:33 hodin Lukáš Č. napsal: *Zitra mam jednani s panem ve 13 hod. Jen ja a on. Alespon tak jsme domluveni.*
- dne 16. 6. 2015 v 15:56 hodin Kamil Ch. odepsal: *Hlavně moc nemluv. Chovanec o vsem vi.*
- dne 16. 6. 2015 v 16:46 hodin Lukáš Č. napsal: *Nebudu. On mi to rekne, nebo co?*
- dne 16. 6. 2015 v 16:47 hodin Kamil Ch. odepsal: *Je to fakt tvrdej chlap. Ale vi, ze dostane H. 1 m a strana zbytek.*

- dne 16. 6. 2015 v 16:52 hodin Lukáš Č. napsal: *Ja myslim ze jsem zoceleny dostatecne. A to dam v hotovosti?*
- dne 17. 6. 2015 v 7:59 hodin Kamil Ch. odepsal: *Garant jsem ja a blondyna p. H.. Je to vyzkouseny kanal a jediny mozny k Chovancovi*
- dne 17. 6. 2015 v 8:01 hodin Lukáš Č. napsal: *OK. Dekuju. Dam vedet,*

a po schůzce obžal. Č. s ministrem vnitra M. Chovancem, poslal obžal. Ch. obžal. Č. e-mail 18.6.2015 v 7.52 hod: *OK? dohodli jste se. Všichni jsou připraveni kasírovat. Chovanec bude chtít, aby vse utichlo. Domluva je jasná, 1 mil. blondýna, zbytek strana,*

a dne 22.6.2015 oba obžalovaní o shora popsaném hovořili v restauraci Hybernia a zde obžal. Ch. mimo jiné k dotazu L. Č., zda 3 mil. Kč je pro ministra vnitra zajímavá částka, aby něco udělal, odpověděl, že to pro něj bude bonbónek, hlavně, aby byl klid, a peníze Č. zaplatí v hotovosti až po vyhraném sporu s ČP a pro ministra vnitra peníze půjdou prostřednictvím hejtmana Středočeského kraje, s nímž je to domluvené,

a jelikož obžalovaný L. Č. si hovor nahrál a poskytl ho různým osobám včetně novinářů, kteří o tom informovali dál, podala dne 25. 6. 2015 na základě uvedených e-mailů doplněk svého trestního oznámení ČP, dne 29. 6. 2015 odeslal uvedené e-maily k prověření, zda nebyl spáchán trestný čin, náměstkovi policejního prezidenta pro SKPV plk. mgr. Z. Laubemu ministr vnitra ČR a dne 13.8.2015 na základě poskytnuté nahrávky rozhovoru obou obžalovaných ze dne 22.6.2015 a výše popsaných mailů podal trestní oznámení Nadační fond proti korupci,

přičemž na základě těchto událostí se později sešla i Bezpečnostní rada státu,

tedy:

o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména mu způsobit jinou vážnou újmu,

čímž spáchali:

Lukáš Č.

ad I.

pokus zločinu podvodu podle § 21 k ustanovení § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

ad II.

přechin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku,

Kamil Ch.

ad II.

přechin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku,

KR-MONT, spol. s r.o.

ad I.

pokus zločinu podvodu podle § 21 k ustanovení § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

ad II.

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

za což se odsuzují:

1) obžal. Lukáš Č.

Podle § 209 odst.5 za použití ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá na dobu pěti let trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 3.8.2016, sp. zn. 2T 2/2015 ruší výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2) Obžal. Kamil Ch.:

Podle § 184 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody pěti (5) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu osmnácti (18) měsíců.

3) KR-Mont, spol. s.r.o, IČ 273 38 495 :

Podle § 20 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. k trestu zákazu činnosti v trvání pěti (5) let, spočívajícím dle § 73 odst.3 tr. zákoníku v zákazu podnikání v oblasti zprostředkování obchodu a služeb a v oblasti výroby, obchodu a služeb neuvedených v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým a zjištěním a závěrům:

K bodu ad I rozsudku :

Obžalovaný Lukáš Č. byl v minulosti jednatelem různých společností, od 20.3.2009 byl jednatelem a jediným společníkem spol. KR-MONT, která byla založena dne 10.10.2007. Počátkem roku 2010 xxx obžalovaného Mgr. Jiří Š., tehdejší vedoucí odboru VIP ČP, zprostředkoval obžalovanému kontakt na odbor Regionálního rozvoje ČP, který měl v kompetenci komisi prodej na pobočkách ČP. Obžalovaný Č. začal komunikovat s Pavlínou M. (nyní H.), referentkou daného odboru, které dne 2.2.2010 za spol. KR zaslat nabídku zboží do komisního prodeje. Dne 9.4.2010 byla mezi společnostmi KR-MONT, s.r.o. a Českou poštou, s.p. uzavřena **Komisionářská smlouva č. 2010/0319**, jejímž předmětem byl závazek České pošty, s.p. provádět pro KR-MONT, s.r.o. komisní prodej velkého boxu se šitím, cestovního šitíčka, setu jehel a tzv. céček a závazek KR-MONT, s.r.o. za tento prodej zaplatit České poště, s.p. odměnu (provizi ve výši 32,5 %). Smlouvu za Českou poštu, s.p. uzavřela Ing. Andrea P., ředitelka odboru regionálního rozvoje. Podle čl. 9.1 smlouvy byly veškeré změny a doplnění možné učinit pouze na základě dohody smluvních stran ve formě vzestupně číslovaných písemných dodatků podepsaných oprávněnými zástupci obou stran (viz čl. 925-936).

Dne 2. 9. 2010 zaslal Lukáš Č. Pavlíně M. nabídku na rozšíření sortimentu o notebooky Acer (viz e-mail s předmětem „notebooky“ zaslaný dne 2. 9. 2010 v 00:07 hodin Pavlíně M. – viz CD na čl. 1040). Tento návrh nebyl Českou poštou, s.p. akceptován.

Dne 6. 9. 2010 zaslal Lukáš Č. Pavlíně M. nabídku na rozšíření sortimentu o zvýrazňovače a pera od společnosti 3M (viz e-mail s předmětem „FW: Nabídka zvýrazňovače, psací pera – Ceska posta“ zaslaný dne 6. 9. 2010 v 10:51 hodin Pavlíně M. – viz CD na čl. 1040). Ani tento návrh nebyl Českou poštou, s.p. akceptován.

Na podzim 2010 přišel Lukáš Č. s návrhem, že by chtěl na pobočkách pošty prodávat stírací poukázky, které by byly spojeny s možností výhry nějakého zboží, které se po setření pole objeví na poukazu, např. tričko, mikina a pod, poukaz by si zákazník koupil za 99 Kč, přičemž jeden ze zákazníků by vyhrál atraktivní výhru, například nějaký zájezd (viz výslech Ing. Andrey P. na čl. 842). **Tento návrh blíže specifikoval v e-mailu ze dne 13. 12. 2010.** Ačkoli s ČP ohledně tohoto nápadu neuzavřel ještě s Č písemnou smlouvu ani dodatek ke smlouvě stávající smlouvu, přesto již v této době – viz níže - obstaral zboží **v hodnotě přes 15,65 mil. Kč, které mýl použít pro plánovanou akci, z toho zboží v hodnotě 6,8 mil Kč byl textil s motivem čtyřlístku, z něhož některý byl později obsažen jako sortiment obchodovaný mimo akci se stíracími los na základě dodatku č. 1 k původní komisionářské smlouvě..**

E- mailem ze dne 28.4.2011 upozornil podnikový právník P. M. na fakt, že plánovaná akce podléhá zákonu č. 202/1999 Sb. o loteriích a podobných hrách, podle jehož § 6 písm. **doplnit** bylo nutno, aby obžalovaný svůj návrh oznámil příslušnému finančnímu úřadu (**kontrola**), (to Městský soud v Praze ověřil i dotazem i MF ČR (**doplnit**), proto přestaly ohledně této akce s obžalovaným Pavlína M. i její kolegyně jednat, neboť loterie spadaly pod oddělení aliančních partnerů, a s obžalovaným začal jednat pracovník odboru aliančních partnerů ing. Fr. U., který ho na nutnost obstarat příslušné potvrzení MF- FÚ upozornil, jak potvrdily nejen jmenované svědkyně a pracovník tohoto odboru, ale i svědek Š.. Přestože byl obžalovaný upozorněn, že dle zákona č. 202/1990 si musí obstarat povolení

Ministerstva financí ČR k provozování navrhované akce i požadované kroky vůči ministerstvu financí neučinil, proto s ním pracovník aliančního odboru přestal komunikovat.

I nadále ovšem probíhala komunikace obžalovaného s pracovníky České pošty v rámci původní komisionářské smlouvy, neboť obžalovaný se pokoušel na základě dalšího dodatku ke komisionářské smlouvě určit další zboží (mimo rámec akce se stíracími losy) ČP prodat, ale ani k této spolupráci a uzavření třetího dodatku smlouvy nedošlo, naopak smlouva byla v roce 2013 ze strany ČP vypovězena.

Jak již řečeno, i přes vědomost obžalovaného o tom, že ohledně plánované akce se stíracími losy nemá s ČP uzavřenou písemnou smlouvu, ani dodatek ke smlouvě původní, přesto dne 23.9.2010 u společnosti STERKH, s.r.o. v objednal zboží celkové hodnotě 8 845 118,40 Kč (č.l. 1019), zboží bylo fakturováno společnosti KR-MONT, s.r.o. dne 10. 12. 2010 (č.l. 1020). Jelikož na toto zboží neměl obžalovaný peníze, sdělil svůj nápad na prodej výherních losů Josefu S. (otci zástupce spol. KR-MONT Miroslava S.), který akci zafinancoval s podmínkou, že jeho syn k ochraně investic otce vstoupí do spol. KR jako druhý jednatel, což se též stalo (dle OR zapsán Miroslav S. jako druhý jednatel dne 13.10.2010).

Jelikož obžalovaný věděl, že smlouvu ani dodatek k původní smlouvě s ČP uzavřenou na jiný sortiment zboží, než byl ten, který byl uveden v komisionářské smlouvě, nemá, obracel se obžalovaný i nadále na pracovníky pošty, dne 6.1.2011 zaslal Pavlíně M. první náhled výherního poukazu (viz e-mail s předmětem „Fwd: stírací kupon“ zaslaný dne 6. 1. 2011 ve 12:23 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040).

Dne 14. 2. 2011 si e-mailem Lukáš Č. postěžoval mimo jiné, že: na schvalování losu čeká možná měsíc a uvedl, že ***dosud nemá žádný dodatek ani smlouvu***, ačkoli mu byly **slíbeny**. Požádal proto, aby bylo dohodnuto, jak vše bude (viz e-mail s předmětem „Prosba“ zaslaný dne 14. 2. 2011 ve 20:17 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040).

Téhož dne mu Pavlína M. sdělila, že ohledně dalšího postupu jej bude informovat další den, a informovala ho, že může na 100 % počítat s *komisním prodejem* povlečení s motivy Čtyřlístku s návozem 10. 3. 2011 (viz e-mail s předmětem „RE: Prosba“ zaslaný dne 14. 2. 2011 ve 20:44 hodin Lukáši Č. – viz CD na č.l. 1040).

Dne 16. 2. 2011 zaslala Pavlína M. Lukáši Č. návrh dodatku č. 1 ke komisionářské smlouvě a vyzvala jej k doplnění ceny za ručníky s motivem Čtyřlístku (viz e-mail s předmětem „Dodatek č.1 ke Komisionářské smlouvě s ČP“ zaslaný dne 16. 2. 2011 v 16:34 hodin Lukáši Č. – viz CD na č.l. 1040).

Protože Lukáš Č. nedodal cenu, rozměry ani náhled předmětného ručníku, byl **dodatkem č. 1** uzavřeným dne 1. 3. 2011 **sortiment zboží rozšířen jen o povlečení** s motivem Čtyřlístku (viz č.l. 937-938).

I nadále probíhala jednání o podobě stíracího losu/výherní poukázky, které ukončilo vyjádření podnikového právníka JUDr. Ludovíta Acsay ze dne **28. 4. 2011**, v němž upozornil na existenci zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, a na povinnost smluvního partnera doložit České poště, s.p. oznámení navrhované akce o ceny finančnímu úřadu (viz e-mail s předmětem „Poukazy“ zaslaný dne 28. 4. 2011 v 10:39 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040).

Proto Lukáš Č. od výherního poukazu upustil a pokusil se - již prostřednictvím Ing. Andrey P., tehdy ředitelky odboru retailový obchod, a Ing. Jana F., tehdy ředitele sekce regionální obchod - přesvědčit Č., aby byl sortiment nabízeného zboží rozšířen o triko klasik, triko Polo, mikinu se zipem, ponožky, šálu a polštářek (viz e-mailový řetězec s předmětem „Re: zásilka služby Úschovna.cz“ – viz CD na č.l. 1040):

- dne 8. 6. 2011 v 11.10 hodin zaslal Lukáš Č. Ing. Janu F. přílohou fotografie nabízeného zboží s průvodní zprávou: *Dobry den, dle dohody zasílám slibene.... Snad Vas neco zaujme. Ceny jsou absolutne smesne. Pokud se vam neco zalibi, dejte vedet a ja Vam udelam nabitku k prodeji. S pozdravem Lukas Č.*

Tento e-mail Lukáš Č. v roce 2015 pozměnil (viz dále): *Dobry den, Dle dohody zasílám slibene fotografie... Jsem konsternovan pristupem Vasich podrizenych. Nechapu, jak mi muze slecna M. zaslat email (viz mnou predložena komunikace na nasi schuzce) se znenim vse jsem domluvila a v unoru spoustime akci na poukazy. Objedna si ode me jeste prebaleni do krabic, aby vse bylo logisticky jednodussi. Jen bych Vam rad pripomnel, ze v soucasne dobe jsme na teto akci za bezmala 20 mil. Pokud tedy chcete vymyslet reseni, byl bych rad, aby jste chapal kolik me pochybeni Vasich lidi stalo. S pozdravem Lukas Č. (viz č.l. 1022)*

- dne 8. 6. 2011 ve 12.44 hodin Ing. Jan F. tento mail bez dalšího přeposlal Ing. Andree P..

I tento e-mail Lukáš Č. v roce 2015 pozměnil (viz dále) jednak tím, že mezi adresáty přidal sebe (xxx) a jednak dopsáním textu: *Dobrý den, Vážený pane Č.. Jak jsem Vám již řekl osobně. Nebráníme se tomu nějak vyřešit tuto špatnou situaci. Chápu a vím, že došlo k pochybení na naší straně, ale bohužel kolegyně M. zřejmě nezhodnotila veškerá úskalí, když Vám tuto akci přislíbila. Věřím, že nás snad napadne nějaké řešení. Jan F., Ředitel sekce regionální obchod Česká pošta, s.p. (viz č.l. 1023-1024)*

- dne 8. 6. 2011 v 17.17 hodin požádala Ing. Andrea P. Lukáše Č. o zaslání nabídkových cen a rozměry cestovního polštářku. *Následně bychom dali vědět, zda bychom se rozhodli některé zboží zařadit do prodeje.*
- dne 9. 6. 2011 v 17.47 Lukáš Č. požadované ceny zaslal
- Ing. Andrea P. Lukáši Č. v reakci jeho návrh dne 12. 6. 2011 sdělila, že navrhované prodejní ceny nejsou zanedbatelné a po propočítání slíbila dát stanovisko, jaké zboží a za jakých podmínek by Česká pošta, s.p. byla ochotna zkusit prodávat na vybraných poštách. Na to Lukáš Č. téhož dne odepsal, že děkuje a že o ceně je možné vést diskuzi. Doslova uvedl: Uvidíte, co se Vám bude líbit, nebo zda se Vám vůbec něco bude líbit. *Myslím, že ceny jsou vzhledem ke stavu na trhu nízké, ale jsme ochotni ceny přizpůsobit nebo jinak zatraktivnit... Uvidíte, jak se rozhodnete.*
- dne 14. 6. 2011 v 15.56 hodin Ing. Andrea P. Lukáši Č. sdělila, že by měli zájem o trika Polo za nákupní cenu 50 Kč a mikinu se zipem za nákupní cenu 80 Kč a pokud by pro něj byly tyto ceny akceptovatelné, vytipovala by Česká pošta cca 100 poboček k pilotnímu prodeji

Dne 28. 6. 2011 zaslal Lukáš Č. Ing. Andree P. a Ing. Janu F. mail, v němž tyto navrhované ceny odmítl jako příliš nízké, a *přišel s novým návrhem* – dárkovými stíracími poukazy *za 139 Kč. Pevně doufám, že tento návrh se Vám zalíbí a budeme ho moci zrealizovat.* (viz e-mail s předmětem „akce – KR-MONT“ zaslaný dne 28. 6. 2011 ve 13.16 hodin Ing. Andree P. – viz CD na č.l. 1040).

Dne 30. 6. 2011 Ing. Andrea P. odepsala, že návrh jiného konceptu spolupráce pečlivě zvážili, ale rozhodli se jej nezahajovat. Nově navrhla vyšší nákupní cenu trička Polo a mikiny se zipem (60 Kč, resp. 90 Kč). (viz e-mail s předmětem „RE: akce – KR-MONT“ zaslaný dne 30. 6. 2011 v 9.06 hodin Lukáši Č. – viz CD na č.l. 1040).

Dne 30. 6. 2011 Lukáš Č. odpověděl: *Dobry den, Dekuji za navrh, ale vybrali jste si dve nejdrazsi veci. My jsme kupovali veci kvalitni a ze 100% bavlny. Pro vasi predstavu, polo stalo 68 Kc a mikina 129 Kc. Dekuji za snahu a nabidku, ale bohuzel to nelze. Bohuzel opravdu asi jedina moznost jeste nejakeho vynosu byla ta kterou jsem vam zasilal. Je mi lito, ze ji nechcete, i kdyz jsem v teto uprave absolutne vyloucil konkretni fyzicke zapojeni Posty na logistice atd. a zdvojnásobil vas podil trzeb. Dekuji a jsem s pozdravem. Lukas Č.* (viz e-mail s předmětem „Fwd: akce – KR-MONT“ zaslaný dne 30. 6. 2011 v 11.14 hodin Ing. Andree P. – viz CD na č.l. 1040).

Následně se Lukáš Č. domáhal odpovědi na dotaz, jak to bude s dodávkou a návozem ručníků a polštářů s motivy Čtyřlístku. K tomu mu Ing. Andre P. dne 21. 7. 2011 sdělila: *Dobry den pane Č., o možnostech prodeje sortimentu zboží s motivy Čtyřlístku jsme se pozitivně vyjádřili i na schůzce s panem F.. Navrhla jsem Vám, že je možné se v této záležitosti domluvit. Následně jste mě s konkrétní nabídkou (neznáme ceny, velikost...) do teď nekontaktoval. Navrhněte termín schůzky, kde se pobavíme konkrétně o možnostech (prosím zároveň o předvedení vzorků). S pozdravem Ing. Andrea P.* (viz e-mail s předmětem „RE: čtyřlístek“ zaslaný dne 21. 7. 2011 v 9.38 hodin Lukáši Č. – viz CD na č.l. 1040).

V srpnu 2011 urgovala Pavlína M. dodání céček a z mailu, který jí Lukáš Č. zaslal dne 30. 10. 2011, plyne, že se společnost KR-MONT, s.r.o. s dodávkou dostala do skluzu – omlouval se za nedodání a slíbil zjednat nápravu do 4. 11. 2011 (viz e-mail s předmětem „céčka“ zaslaný dne 30. 10. 2011 ve 21.25 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040). Rovněž další komunikace probíhala především kvůli dodávce céček, a to až do 6. 1. 2012, kdy Pavlína M. odsouhlasila dodávku céček v balení po 200 kusech (viz e-mail s předmětem „RE: céčka“ zaslaný dne 6. 1. 2012 v 11.58 hodin Lukáši Č. – viz CD na č.l. 1040).

Dne 5. 1. 2012 nabídl Lukáš Č. České poště, s.p. prostřednictvím Pavlíny M. prodej měděného nádobí (viz e-mail s předmětem „Re: céčka“ zaslaný dne 5. 1. 2012 v 19.31 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040).

Z další e-mailové komunikace plyne:

- v dubnu 2012 urgovala Pavlína M. od Lukáše Č. oficiální oznámení o změně bankovního účtu
- 2. 5. 2012 vyzvala Pavlína M. Lukáše Č., aby si odvezl neprodané povlečení Čtyřlístek
- 24. 5. 2012 se Lukáš Č. omlouval za nekomunikaci a neproplacené faktury ze strany pošty navrhl ponechat bez úhrady (což Pavlína M. obratem odmítla kvůli účetnictví)
- 1. 7. 2012 zaslal Lukáš Č. Pavlíně M. nabídku nových druhů céček, které Pavlína M. 11. 7. 2012 akceptovala

- 11. 7. 2012 požadoval Lukáš Č. přepsat komisionářskou smlouvu na jinou společnost, což Pavlína M. odmítla
- 18. 7. 2012 nabídl Lukáš Č. Pavlíně M. prodej produktů Tescoma (...*Ja s Tescomou budu u vas delat tu mou „slavnou“ soutez. Pokud by jste umoznila, aby u vas Tescoma mohla prodavat a mela s vami smlouvu, tak vam ty nova cecka necham za cenu, kterou chcete. Moc bych se za to primlouval a poprosil vas, zda by jste se nad tim nezkusila zamyslet.* (viz e-mail s předmětem „Re: céčka“ zaslaný dne 18. 7. 2012 v 0:04 hodin Pavlíně M. – viz CD na č.l. 1040). Tuto nabídku Pavlína M. odmítla.
- 22. 7. 2012 zaslal Lukáš Č. nabídku produktů, které měl skladem (CD, DVD, mini parfémy, antistatické utěrky, hračky, puzzle, papírová přání)
- 13. 8. 2012 zaslala Pavlína M. k odsouhlasení návrh dodatku č. 2 (navýšení ceny céček). Lukáš Č. znovu vznesl požadavek, aby byl dodatek uzavřen na jinou společnost než KR-MONT, s.r.o., který dne 14. 8. 2012 vzal zpět.
- protože společnost KR-MONT, s.r.o. nepřebírala v místě svého sídla poštu, nechal si Lukáš Č. dodatek č. 2 dne 12. 10. 2012 zaslat na svou soukromou adresu do Písku. Současně urgoval od Pavlíně H. (dříve M.) odpověď na své pozvání na oběd.
- **Dodatkem č. 2** ze dne 29. 10. 2012 byl **sortiment zboží zůžen** na povlečení Čtyřlístek a tzv. céčka, u nichž vzrostla nákupní cena (viz č.l. 939-940)
- 23. 11. 2012 se Lukáš Č. omluvil za problémy s dodávkou céček a požádal, zda by bylo možné, aby je České poště, s.p. dodávala společnost Veba Plyn (viz e-mail s předmětem „prosba“ zaslaný dne 23. 11. 2012 ve 12.30 hodin Pavlíně H. – viz CD na č.l. 1040).
- 17. 4. 2013 urgovala Pavlína H. Lukáše Č. o zaslání kontaktní adresy společnosti KR-MONT, s.r.o., kam by mohli doručit faktury s tím, že se jim vrací s upozorněním, že se společnost odstěhovala. Situaci musel řešit i Mgr. Jiří Š., na což Lukáš Č. dne 21. 5. 2013 zareagoval zasláním aktuálního telefonního čísla a nabídky další spolupráce (prodej ručníků a polštářů s motivem Čtyřlístku a trika Polo)
- následovala komunikace v reakci na sdělení společnosti KR-MONT, s.r.o., že pohledávky za Českou poštou, s.p. postoupila společnosti DHHP s.r.o.

Dne **2. 7. 2013 byla komisionářská** smlouva ze strany České pošty, s.p. **vypovězena**, a to s účinností od 31. 8. 2013 (viz č.l. 1117).

Celkové roční tržby z prodaného zboží činily – v roce 2010 částku 649 193,69 Kč, v roce 2011 částku 812 148 Kč, v roce 2012 částku 203 780 Kč a v roce 2013 částku 215 724 Kč (viz č.l. 1157).

Zboží, které společnost KR objednala od společnosti Sterkh,s.r.o. a Josef S. – Stanex a neúspěšně nabízela ČP:

- toto bylo nejprve uskladněno ve skladech firmy Josef S. – STANEX (viz výslech svědka Josefa S. na č.l. 876-882)
- v červnu 2011 potřeboval Lukáš Č. zboží přeskladnit, a proto si přes svého příbuzného Mgr. Š.a zajistil krátkodobý pronájem skladu České pošty, s.p. v Plzni – Křimicích, kam bylo navedeno 21 palet dne 7. 6. 2011 (viz č.l. 1143, výslech svědka Mgr. Š. na č.l. 893 a svědka Jana Š. č.l. 883-888). Objednávka byla vystavena až dodatečně (viz č.l. 1145). Zde bylo uskladněno do 7. 7. 2011 za částku 15 624 Kč, která ale nebyla uhrazena.

- další část zboží převezl Lukáš Č. do pronajatého skladu v Praze – Holešovicích (viz smlouva o skladování se společností ADICO, spol. s r.o. na č.l. 1277-1280 a podnájemní smlouva č.l. 1281-1286). Za skladování od listopadu 2011 společnost KR-MONT, s.r.o. neplatila (viz č.l. 1290-1291).
- dne 10. 1. 2012 převedla společnost KR-MONT, s.r.o. vlastnictví k tomuto zboží na společnost PharMedical s.r.o. (jejímž jednatelem byl též Lukáš Č.) a dne 22. 2. 2012 mezi sebou uzavřely společnosti PharMedical s.r.o. a Agentura Alfa CZ s.r.o. smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k movité věci (č.l. 1299-1301, 1306) a smlouvu o půjčce a jejím zajištění (č.l. 1302-1305). Touto smlouvou se společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. zavázala půjčit společnosti PharMedical s.r.o. částku 3 500 000 Kč splatnou 22. 4. 2012. Lukáš Č. přesvědčil jednatečku společnosti Agentura Alfa CZ s.r.o. Dagmar Z., že má těsně dotazením byznysu s výherními losy s Českou poštou, s.p. (viz výslech svědkyně Dagmar Z. na č.l. 913-921).
- dne 22. 2. 2012 došlo smlouvou o záměně účastníka k převodu práv ze smlouvy o skladování uzavřené mezi společnostmi KR-MONT, s.r.o. a ADICO, spol. s r.o. ze společnosti KR-MONT, s.r.o. na společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. (viz č.l. 1287-1288)
- dne 23. 2. 2012 došlo k protokolárnímu předání zboží mezi společnostmi PharMedical s.r.o. (předávající) a Agentura Alfa CZ s.r.o. (přebírající):
 - o 29874 ks trik pánských v hodnotě 1 147 161,60 Kč,
 - o 20000 ks trik dámských v hodnotě 768 000 Kč,
 - o 13000 ks trik polo pánských v hodnotě 1 248 000 Kč,
 - o 7944 trik polo dámských v hodnotě 762 624 Kč,
 - o 3394 ks mikin na zip pánských v hodnotě 431 716,80 Kč,
 - o 4190 mikin na zip dámských v hodnotě 532 968 Kč,
 - o 36000 ks zimních šál v hodnotě 1 339 200 Kč,
 - o 250 000 ks pánských ponožek v hodnotě 2 400 000 Kč a
 - o 60 000 cestovních polštářů v hodnotě 3 528 000 Kč (viz č.l. 1310-1311)
- protože společnost PharMedical s.r.o. svému závazku vrátit peníze nedostála ani v prodloužené lhůtě, uplatnila společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. vlastnické právo a 11. 6. 2012 se stala majitelem všech uskladněných věcí (viz č.l. 1289). Když to Dagmar Z. oznámila vedoucímu skladu Stanislavu V. tento ji informoval o dluhu společnosti KR-MONT, s.r.o. za skladování v celkové výši 480 211 Kč a o chystané dražbě uvedeného zboží. Dagmar Z. nakonec rozhodla, že dluh uhradí společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. (viz č.l. 1290 a výslech svědkyně Dagmar Z. č.l. 913-921)
- podstatnou část zboží společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. prodala, část byla v roce 2013 vyvezena na skládku (viz výslech svědkyně Dagmar Z. na č.l. 913-921)

Pokud jde o finanční toky mezi jmenovanými společnostmi, tak z výpisů účtů vyplývá, že:

- Josef S. půjčil společnosti KR-MONT, s.r.o. částku 8 870 088 Kč, a to na základě smlouvy ze dne 16. 10. 2010 (č.l. 1522). Částku 1 200 000 poslal dne 14. 10. 2010 na účet společnosti KR-MONT, s.r.o., částky 3 715 440 Kč a 3 954 648 Kč pak dne 1. 11. 2010 na účet společnosti STERKH, s.r.o. (č.l. 1523 nebo č.l. 1562 – dílem jako zálohu faktury na č.l. 952)

- dalších 6 800 000 Kč obdržela společnost KR-MONT, s.r.o. dne 11. 10. 2010 v naturáliích (3000 povlečení s motivem Čtyřlístek, 68000 polštářů s motivem Čtyřlístek a 50000 ručníků s motivem Čtyřlístek) – viz č.l. 950
- mezi společnostmi KR-MONT, s.r.o. a STERKH, s.r.o. proběhly celkem 2 transakce – 14. 10. 2010 zaslala společnost KR-MONT, s.r.o. částku 1 200 000 Kč, dne 17. 12. 2010 zaslala společnost STERKH, s.r.o. částku 24 969,60 Kč (viz č.l. 1382-1402, 1413)
- od České pošty, s.p. obdržela společnost KR-MONT, s.r.o. celkem 899 753,03 Kč (viz č.l. 1382-1402, 1409)
- od Finančního úřadu pro Prahu 9 obdržela společnost KR-MONT, s.r.o. v roce 2011 celkem 1 616 860 Kč (viz č.l. 1382-1402, 1410)
- žádná bezhotovostní platba mezi společnostmi KR-MONT, s.r.o. a WR-ENERGY s.r.o. neproběhla (viz faktura na č.l. 953)

Vzhledem k tomu, že Česká pošta odmítla akceptovat návrh obžalovaného, který nesplnil podmínky požadované zákonem č. 202/1990 a vzhledem k tomu, že obžalovaný se nákupem zboží zadlužil, přičemž současně věděl, že po spol. KR její věřitelé požadují, aby zaplatila své závazky, snažil se obžalovaný dosáhnout toho, aby ČP uznala svůj údajný závazek, tedy uznala, že na podzim roku 2010 uzavřela s obžalovaným ústní smlouvu o spolupráci při soutěžní akci výše popsané, přičemž na základě předžalobní výzvy i na základě později podané civilní žaloby podané u Obvodního soudu pro Prahu 1 o náhradu škodu ve výši 22 678 000 Kč se snažil dosáhnout plnění ze strany ČP. Ačkoliv si uvědomoval, že smlouvu (ani dodatek k původní smlouvě) s ním pošta písemně neuzavřela, ani s ohledem zákon č. 202/1990 Sb. nemohla, přičemž s ohledem na předpokládaný obsah smlouvy i důvody pro uzavření postupných dodatků ke smlouvě komisionářské musel zároveň vědět, že by v každém případě ČP trvala na uzavření smlouvy písemné, přesto v různých podání především v nástinu civilní žaloby a později v civilní žalobě samotné tvrdil nejen, že s ním pošta smlouvu ústně uzavřela, ale především:

- opatřil pozměněnou e-mailovou komunikaci s Ing. Janem F., ředitelem sekce regionální obchod, ze dne 8. 6. 2011, kterou upravil tak, aby z ní vyplýval souhlas Ing. Jana F. s porušením dohody uzavřené s Lukášem Č., ačkoli věděl, že Ing. Jan F. s ním dne 8. 6. 2011 vůbec nekomunikoval a mail ze dne 8.6.2011, který od obžal. L. Č. obdržel, pouze bez jakéhokoli průvodního textu přeposlal Ing. Andree P. (viz č.l. 948-949 a č.l. 1022-1024, skutečná komunikace viz e-mailový řetězec s předmětem „Re: zásilka služby Úschovna.cz“ – CD na č.l. 1040)
- opatřil fiktivní fakturu č. 5402010 vystavenou společností WR-ENERGY s.r.o. na KR-MONT s.r.o. dne 22. 11. 2010 na částku 1 800 000 Kč za návrh grafiky, letáků a poukazů a tiskové podklady, přestože věděl, že žádná taková obchodní transakce mezi uvedenými společnostmi neproběhla (viz výpis z účtu společnosti KR-MONT s.r.o. 1382-1402, výslech svědka Jana R. na č.l. 854-861), kterou mj. dokazoval výši způsobené škody (faktura viz č.l. 953),

a navíc zamlčel, že zboží, které bylo převážně posléze umístěno ve skladu v Praze 7, a které zřejmě již začalo podléhat zkáze, mu jednatelka agentury Alfa Cz zaplatila částkou 3 500 000 Kč.

To vyplývá ze smlouvy o zajišťovacím převodu ze dne 22.2.2012 mezi společností PharMedical, s.r.o. a Agenturou Alfa CZ,

- ze smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k movité věci (čl. 1299 -1301, 1306) a smlouvu o půjčce a jejím zajištění (č.l. 1302-1305). Touto smlouvou se společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. zavázala půjčit společnosti PharMedical s.r.o. částku 3 500 000 Kč splatnou 22. 4. 2012. Lukáš Č. přesvědčil jednatelku společnosti Agentura Alfa CZ s.r.o. Dagmar Z., že má těsně dotazením byznysu s výherními losy s Českou poštou, s.p. (viz výslech svědkyně Dagmar Z. na č.l. 913-921)
- dne 22. 2. 2012 došlo smlouvou o záměně účastníka k převodu práv ze smlouvy o skladování uzavřené mezi společnostmi KR-MONT, s.r.o. a ADICO, spol. s r.o. ze společnosti KR-MONT, s.r.o. na společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. (viz č.l. 1287-1288)
- dne 23. 2. 2012 došlo k protokolárnímu předání zboží mezi společnostmi PharMedical s.r.o. (předávající) a Agentura Alfa CZ s.r.o. (přebírající):
 - o 29874 ks trik pánských v hodnotě 1 147 161,60 Kč,
 - o 20000 ks trik dámských v hodnotě 768 000 Kč,
 - o 13000 ks trik polo pánských v hodnotě 1 248 000 Kč,
 - o 7944 trik polo dámských v hodnotě 762 624 Kč,
 - o 3394 ks mikin na zip pánských v hodnotě 431 716,80 Kč,
 - o 4190 mikin na zip dámských v hodnotě 532 968 Kč,
 - o 36000 ks zimních šál v hodnotě 1 339 200 Kč,
 - o 250 000 ks pánských ponožek v hodnotě 2 400 000 Kč a
 - o 60 000 cestovních polštářů v hodnotě 3 528 000 Kč (viz č.l. 1310-1311)
- protože společnost PharMedical s.r.o. svému závazku vrátit peníze nedostála ani v prodloužené lhůtě, uplatnila společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. vlastnické právo a 11. 6. 2012 se stala majitelem všech uskladněných věcí (viz č.l. 1289). Když to Dagmar Z. oznámila vedoucímu skladu Stanislavu V. tento ji informoval o dluhu společnosti KR-MONT, s.r.o. za skladování v celkové výši 480 211 Kč a o chystané dražbě uvedeného zboží. Dagmar Z. nakonec rozhodla, že dluh uhradí společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. (viz č.l. 1290 a výslech svědkyně Dagmar Z. č.l. 913-921)
- podstatnou část zboží společnost Agentura Alfa CZ s.r.o. prodala, část byla v roce 2013 vyvezena na skládku (viz výslech svědkyně Dagmar Z. na č.l. 913-921).

V rámci své snahy přimět ČP k náhradě škody obžalovaný učinil následující kroky :

- dne 16..2015 prostřednictvím advokáta oslovil Českou poštou, s.p. s vyčíslením škody na 20 600 088 Kč a tvrzením, že *doklady o spolupráci, zejména platné smlouvy a další doklady k věci se vztahující má samozřejmě k dispozici* (viz č.l. 976)

- dne 9. 2. 2015 oslovil Mgr. Petra P. z ministerstva vnitra ČR s tvrzením, že *mu bylo slíbeno a jednoznačně domluveno, že akce (s výherními kupony) proběhne. Jak slečnou M. (dnes H.) tak i pani P.. Neustale protahovani a lzi z jekoch strany, mne dnes dovedli do stavu, v kterem jsem... Celou kauzu jsem resil jak s panem Z., tak i s panem Elkanem a pan F. mi tehdy pred pani P. v Pizzerii na jindrisske ulici priznali, ze se jedna o chybu jednotlivce, pani M. a ze mam smulu.* (viz č.l. 973-974)
- dne 9. 3. 2015 oslovil Mgr. Annu N., právničku České pošty, s.p.:... *Mám emailovou komunikaci se zaměstnanci České pošty, kde jasně přiznávají svou vinu... Nesmírím se s tím, že mne Pošta odbyde papírem. Dal jsem slib, že do doby 12.3. Pozdržím uveřejnění celého případu v médiích a nenechám odvysílat ani natočený materiál.* (viz č.l. 967)
- dne 18. 3. 2015 oslovil Ing. Lubomíra P., ředitele sekce retailový obchod České pošty, s.p., s žádostí o osobní setkání mimo prostory České pošty, s.p., na kterém chtěl předložit osobní návrh. Dne 19. 3. 2015 doplnil: *Ano, mám obchodní nabídku. Nejedná se o nic typově jako jsem dělal před lety. Je to opravdu solidní nabídka a možnost. Protože Ing. P. požadoval detaily nabídky, dne 19. 3. 2015 ji ještě doplnil: Jedna se o prodej kuchynských potřeb a doplnku. Zadane vetesnictvi, ale opravdu krasne veci a vybrane dle profilu moznosti vasich pobocek... Je to jen navrh. Otazkou je, pokud se Vam toto nelibi, zda mate vubec chut zvazovat tuto moznost spoluprace at uz s timto sortimentem, nebo s jinym a tim vyresit celou situaci.* Když mu ing. P. dne 20. 3. 2015 sdělil, že o využití nabídky nemá pošta zájem, dne 20. 3. 2015 mu napsal: *Dobrý den, Předpokládal jsem, že když nic jiného, budete mít alespoň snahu mi vyjít vstříc. Myslím, že chtít po Vás toto, je výměnnou za to, že ustoupím od všech dalších kroků jako je podání žaloby a zveřejnění celé kauzy za dva týdny na TV Prima dostatečný ústupek z mé strany a vy sami by jste měli mít alespoň morální potřebu se pokusit...* (viz e-mailový řetěz s předmětem „FW: RE: Schůzka“ navázaný na mail odeslaný dne 5. 10. 2015 v 16:08 hodin Ing. Lubomírem P. Ing. Andree P. – CD na č.l. 1040, přepis na č.l. 831-837)
- dne 8. 4. 2015 prostřednictvím advokáta oslovil Českou poštu, s.p. s navýšeným požadavkem na zaplacení 27 287 000 Kč do 7 dnů od doručení (viz č.l. 957)
- dne 20.4. 6. 2015 podala společnost KR-MONT, s.r.o. žalobu o 22 678 653,92 Kč s příslušenstvím k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (viz č.l. 359) a mezi důkazy byla mimo jiné připojena jak fakturu WR na částku 1,8 mil. Kč, tak pozměněná e-mailová komunikace s Ing. F.. Připojen byl i náhled výherního poukazu (viz č.l. 1018), podle něhož měl každý, kdo by si jej koupil, získat mj. slevu 10 % při nákupu v prodejnách sítě COOP či 10 % na nákup zájezdu u společnosti Exim Tours a.s.. V tomto ohledu je vypovídající vyjádření zástupce skupiny COOP ze dne 12. 1. 2016, podle něžž nebyla s Lukášem Č. či společností KR-MONT, s.r.o. vedena o takové akci žádná komunikace a poskytování slevy v celém systému COOP je vyloučené, neboť žádné družstvo by nemohlo toto za systém garantovat (viz č.l. 1340-1341), a vyjádření společnosti Exim Tours a.s. ze dne 11. 1. 2016, která jakékoli jednání se společností KR-MONT, s.r.o. popřela (viz č.l. 1346). Stejný vzor výherního poukazu s tvrzenou slevou v síti COOP přiložila společnost KR-MONT, s.r.o. i ke svému vyjádření pro Finanční úřad pro Prahu 9 v rámci vysvětlení, proč do května 2011 nebyl uzavřen dodatek ke komisionářské smlouvě, ve kterém by bylo portfolio zboží rozšířeno o

zboží nakoupené ve 4. čtvrtletí roku 2010, z jehož nákupu vznikl nadměrný odpočet na DPH (viz čl. 1621)

- nejpozději dne 22. 6. 2015 prostřednictvím advokáta zaslal generálnímu řediteli České pošty, s.p. mj. shora uvedený fiktivní e-mail Ing. Jana F. ze dne 8. 6. 2011 a fiktivní fakturu společnosti WR, jakož i „Prohlášení svědka“ M. S. aj. Š., přestože věděl, že ani jeden z nich prohlášení nepodepsal.

ČP ani pak a ani později, kdy byl případ medializován, s obžalovaným dohodu o narovnání neuzavřela, a pokud jde o projednání žaloby podané u **Obvodního soudu pro Prahu 1**, tak bylo zjištěno, že tento soud *na návrh účastníků* ze dne 7.2.2017 usnesením ze dne 9.2.2017 přerušil jednání podle § 110 osř. Nejde tak o důvod přerušeni dle § 109 odst. 1 písm. b) osř., podle kterého soud jednání přeruší, jestliže jeho rozhodnutí závisí na otázce, kterou není oprávněn vyřešit. Tento postup především i z důvodů uvedených i v závěru tohoto odůvodnění je nutno považovat za nepraktický, když od počátku z podané žaloby muselo být zřejmé, že nikoli civilní soud, nýbrž senát trestního soudu bude v roli, kdy je jeho rozhodnutí do určité míry závislé na rozhodnutí civilního soudu, neboť bylo od počátku evidentní, že trestní senát nemůže vyřešit otázky týkající se případných skutečně oprávněných nároků žalobkyně KR na náhradu škody, které by vyplývaly z jednání obžalovaného s pracovníky ČP, které směřovaly k uzavření smlouvy o prodeji stíracích losů. Ačkoli trestní řád nemá podobné ustanovení, jako je ustanovení § 109 odst. 1 písm. b) osř., naopak dle § 9 odst. 1 tr. řádu jsou trestní soudy povinny v rámci rozhodování o vině řešit jako předběžné i otázky z oblasti občanského práva (s výjimkou § 9 odst. 2 tr. řádu), přesto se nelze domnívat, že jako o předběžné otázce mohou rozhodnout o veškerém obsahu civilní žaloby (jejíž projednávání až do fáze právní moci pro svoji obtížnost nezřídka trvá i řadu let), tj. v tomto konkrétním případě o žalobě podané u OS 1 jako o celku, tj. o všech aspektech z ní vyplývajících, což může učinit jedině soud v rámci občanskoprávního řízení.

Trestní senát jako předběžnou otázku mohl vyřešit pouze skutečnost, že **předsmluvní odpovědnost** jako taková byla do zákona poprvé vložena až ustanovením **§ 1728 odst. 1 NOZ** a jde o problematika složitou, dříve občanským zákonem výslovně neřešenou, proto v době spáchání tr. činnosti byla předsmluvní odpovědnost dovozována pouze na základě obecných právních institutů, konkrétně jako prezenční povinnost dle **§ 415 o.z.**, resp. odpovědnost za škodu způsobenou úmyslným jednáním proti dobrým mravům dle **§ 424 o.z.** Judikatura na základě nich v dané době dovodila předsmluvní odpovědnost v případě ukončení jednání o uzavření smlouvy bez legitimního důvodu, ovšem s tím, že škoda mohla spočívat pouze ve vymáhání neobvyklých výdajů, jejichž potřeba vyvstala v důsledku požadavku strany, která jednání ukončila, nikoliv nákladech, s nimiž musela počítat každá strana dopředu (viz i rozhodnutí NS zn. 29 ODo 1166/04 ze dne 11.20.06, viz R 82/2007). V této souvislosti, tj. v souvislosti s posouzením předsmluvních jednání, se bude muset OS 1 vypořádat především s otázkou závaznosti a intenzity jednání pracovníků ČP s obžalovaným ohledně prodeje stíracích losů, když obžalovaný tvrdí, že ústně byl tento obchod dojednaný dne 2.10.2010, přičemž z důkazů je potvrzeno, že ***k objednavce zboží v hodnotě 8,845 mil. Kč došlo těsně před tím, konkrétně dne 29.9.2010*** (toto zboží pak fakturováno 10.12.2010), jakož i s otázkou, ***zda a pokud ano, do jaké míry, má na vznik požadované škody vliv fakt***, že ačkoli jednání o akci stíracích losů probíhala mezi obžalovaným a zaměstnanci ČP od podzimu roku 2010, přesto až do 28.4.2011 pracovníci ČP jednající s obžalovaným ho neinformovali o tom, že akce podléhá zákonu č.202/1990.

Jelikož se jedná o problematiku složitou, v dané době OZ výslovně neřešenou, pak se lze jen stěží domnívat, že by ji mohl vyřešit trestní senát a to navíc pouze v rámci posuzování otázky předběžné. Jako předběžnou mohl trestní senát bez obtíží vyřešit otázku ohledně zákonem předepsané formy smlouvy, pokud se jedná o smlouvu komisionářskou. Ohledně tohoto typu smlouvy zjistil, že písemná forma zákonem požadovaná není.

Jako nikoli předběžnou, ale jako otázku související s posouzením viny či nevinu obžalovaného L. Č. (proto i společnosti KR) musel trestní senát posoudit, zda má pravdu obžalovaný, anebo pracovníci ČP v odpovědích na otázku, zda k uzavření zamýšleného obchodního případu týkajícího se prodeje stíracích losů, bylo ze strany ČP požadováno, anebo ne, písemné formy a pokud ano, zda by postačovala forma dodatku k již existující písemné komisionářské smlouvě, anebo by muselo jít o speciálně pro tento obchodní vztah uzavřenou smlouvu. Dospěl k závěru, že ačkoli k uzavření komisionářské smlouvy nyní ani v dané době nebylo zapotřebí písemné formy, přesto právě z důvodu právní jistoty a možnosti vymahatelnosti závazků z takové smlouvy nutně minimálně ČP musela trvat na její písemné formě. O tom, že na této formě trvala, svědčí dle § 557 Obch.Z. uzavřená komisionářská smlouva mezi ČP a KR ze dne 9.4.2010 i to, že dle výslovného závěrečného ustanovení ad 9.1 této smlouvy změna obchodovaného sortimentu včetně „pouhého“ jeho zúžení musela být oboustranně upravena písemnými dodatky původní smlouvy. Za situace, kdy do dispozice pošty hodlal obžalovaný svěřit zboží nakoupené za mnoho miliónů Kč, je riskantní a nelogické, aby ohledně takového obchodu nebyla uzavřena písemná smlouva, byť formou dodatku k již existující smlouvě stejného typu, v níž by byly krom podstatných zákonem požadovaných náležitostí zachyceny i ostatní podmínky tohoto obchodního případu. I obžalovaný před začátkem obchodu by musel trvat na písemné formě této smlouvy, neboť jeho zboží by uzavřeným obchodem přešlo až do okamžiku prodeje do dispozice ČP a pokud ta by ho neprodala, musela by ho obžalovanému vrátit, přičemž při absenci písemné formy by zajisté byla ztížena pozice obžalovaného při vymáhání náhrady škody ČP za neprodané zboží zpět, anebo při vymáhání sjednané provize a pod., bez ohledu na to, že navíc před uzavřením smlouvy byl povinen postupovat dle loterijního zák. č. 202/1990 Sb. *O tom ostatně svědčí jednoznačně jeho mail, který dne 14.2.2011 odeslal svědkyni P. M. a v němž si stěžuje, že schvalování stíracího losu trvá dlouho a dosud nebyl uzavřen dodatek ani smlouva. Jinou otázkou ovšem je posouzení, zda by k uzavření obchodu stačil pouze dodatek smlouvy původní, anebo by musela být uzavřena smlouva speciální. Vzhledem k tomu, že zákon nevyžaduje vůbec písemnou formu dané smlouvy, nelze vyloučit, že by mohlo jít pouze o další dodatek smlouvy stávající.*

Jak právě naznačeno, otázkou, kterou ale ani jako předběžnou dle názoru soudu nelze vyřešit v rámci trestního řízení, je otázka, zda v případě, že zákon písemnou formu smlouvy nevyžaduje, se mohl, anebo nemohl obžalovaný domnívat na základě osobního jednání s pracovníci ČP (s nimiž již jednal pouze na základě původní komisionářské smlouvy), že jde o jednání, která spolehlivě směřují k uzavření smlouvy o stíracích losech, což ho – jak již shora řečeno - již v říjnu 2010 vedlo k obstarání zboží v hodnotě cca 15,65 mil. Kč, a zda se proto v roce 2015 i přes absenci písemné formy dohody (nebo dodatku smlouvy původní) mohl domnívat, že ČP má vůči němu určitou předsmluvní odpovědnost. To jsou dle názoru soudu otázky, které bude nucen vyřešit až civilní soud.

Trestní senát se proto mohl zabývat jedině posuzováním jednání obžalovaného z hlediska naplnění nebo nenaplnění znaků skutkové podstaty některého trestného činu, tedy zjištěním, zda a pokud ano, která, část jeho jednání popsaného v obžalobě je pokusem o podvod, respektive vydíráním, a ke způsobení jaké výše zamýšlené škody by takové

*protizákonné jednání obžalovaného směřovalo, pokud by jeho vina byla prokázána. Z provedených důkazů je zřejmé, že za úmyslné uvedení v omyl, respektive snahu vylákat plnění, na které jednoznačně neměl za žádných okolností nárok, je třeba považovat tvrzení o zaplacení částky 1,8 mil. Kč a tvrzení o tom, že mu byla způsobena na zboží škoda ve výši 3,5 mil.- Kč, ačkoli ani jedno nebyla pravda. Z důkazů rovněž vyplývá, že obžalovaný k podpoře své argumentace o pochybení pracovníků ČP a přiznání jejich viny, což zřejmě mělo podpořit jeho tvrzení o buďto příslibu uzavření písemné smlouvy, anebo o uzavření ústní smlouvy, vytvořil fingovaný mail, který mu údajně 8.6.2011 ing. F. poslal, stejně jako dodatečně připravená prohlášení svědků m. S. a J. Š.y, ačkoli věděl, že ani jeden z nich nebude v budoucnu schopen potvrdit to, co se v prohlášeních uvádí a že minimálně jeden z nich toto prohlášení ve skutečnosti nepodepsal. **Na druhou stranu žádné další údaje** obsažené v nástinu civilní žaloby, kterou k donucení pošty dohodnout se s obžalovaným mimosoudně, obžalovaný právníce ČP prostřednictvím svého právníka zaslal, a které se přesně (až na vyčíslení škody) shodují s obsahem civilní žaloby podané u OS 1, **nelze označit za údaje, které by se nezakládaly na pravdě**, zejména pokud jde - s výjimkou faktury na částku 1,8 mil. Kč - o doklady o nákupu zboží a z toho se odvíjející otázky případně ušlého zisku, anebo výše požadovaných úroků. **Soud proto omezil rozsah protizákonného jednání obžalovaného** popsaného v obžalobě pouze na jednání směřující za pomoci uvádění nepravdivých údajů a fiktivních dokumentů k vylákání škody ve výši celkem minimálně 5,3 mil. Kč **a o zbytku nárokované částky bude nucen rozhodnout soud v občanskoprávním řízení, který v této souvislosti na základě tehdy existující judikatury bude nucen primárně posoudit oprávněnost požadavků žalobce v souvislosti s případnou předsmluvní odpovědností žalované strany.***

Pokud jde o otázku výše škody, k níž dle podané obžaloby jednání obžalovaného směřovalo, tak s částkou v obžalobě uváděnou by nebylo možno krom právě uvedeného souhlasit i proto, že i v obžalobě je vydírání obžalovaného popsáno jako snaha obžalovaného dosáhnout s ČP mimosoudní dohody o narovnání, přičemž tyto dohody v praxi vedou obvykle ke kompromisům na obou stranách. V této souvislosti obžalovaný na dotaz soudu uvedl, že v rámci mimosoudní dohody by byl ochoten přistoupit až na částku o zhruba víc než deset miliónů Kč nižší, než je částka uvedená v civilní žalobě.

Z důvodů právě řečených, pokud jde o jednání obžalovaného Č. popsaného v bodě I. obžaloby, mohl soud – na rozdíl od obžaloby - dospět k závěru pouze o tom, co je uvedeno ve výroku rozsudku, tedy o tom, že v rámci své snahy dohodnout se za spol. KR s ČP mimosoudně na otázce náhrady škody, obžalovaný vyvíjel různé aktivity, při nichž prostřednictvím právních zástupců podával ČP různé výzvy a návrhy na mimosoudní vyrovnání, nakonec podal i civilní žalobu, která byla OS pro Prahu 1 doručena dne 20.4.2015. Bylo prokázáno, že v rámci těchto aktivit zcela úmyslně, ačkoliv věděl, že se to nezakládá na pravdě, požadoval částku 1,8 mil. Kč, která má vyplývat z faktury uvedené v nástinu civilní žaloby i v originálu civilní žaloby, tj. z faktury spol. WR, na jejímž základě spol. KR údajně na účet spol. WR převedla částku 1,8 mil. Kč, což jak výše uvedeno, odporuje skutečnosti, dále úmyslně zamlčel, že z ceny zboží v celkové hodnotě přes 15mil. Kč, se nemůže domáhat náhrady škody ve výši celkem 3,5 mil. Kč z důvodu rovněž vpředu rozvedených (zaplacení jednatelkou společnosti Agentura Alfa CZ) a dále věděl, že to, co v podáních adresovaných České poště, jejichž přílohou pro mgr. A. N. byl i nástin civilní žaloby, uváděl o existenci údajných důkazů o tom, že pracovníci ČP pochybili, je lež a žádnými takovými důkazy on nedisponuje, věděl, že údajný e-mail Ing. F. ze dne 8.6.2011, z něhož by mělo vyplývat, že Ing. F. uznal pochybení ze strany ČP, rovněž odporuje pravdě a je fiktivní, stejně jako podpis

M. S. na „Prohlášení svědka“, přičemž tyto falšované důkazy i po podání civilní žaloby dne 22.6.2015 opět za účelem dosáhnout mimosoudní dohody s ČP poslal jejímu generálnímu řediteli ing. M. Elkánovi spolu s fiktivním e- mailem ing. F.. Bylo proto možno spolehlivě uzavřít, že (ať již spor o náhradu škody u OS pro Prahu 1 dopadne jakkoliv) věděl, že z částky v různé výši postupně požadované jako náhrada škody po ČP, v žádném případě nemůže požadovat částku 1,8 a 3,5, tj. celkem 5,3 mil. Kč, neboť k náhradě ve výši 5,3 mil. Kč spolehlivě není žádný důvod. Rovněž tak bylo možno uzavřít, že v dokumentaci obsažené v předžalobní výzvě, jejíž přílohou byl nástin civilní žaloby (stejně jako v civilní žalobě skutečně u soudu podané), obžalovaný prostřednictvím svého právního zástupce uvádí fiktivní doklady, tj. doklady, o nichž věděl, že nikdy neexistovaly, protože na základě faktury spol. WR, jeho společnost KR žádné peníze na účet spol. WR neodeslala, stejně jako věděl, že e-mail Ing. F. s daným obsahem neexistuje. Pokud jde o tvrzení obžalovaného o tom, že smlouva o prodeji stíracích losů byla uzavřena pouze ústně a to dne 2.10.2010, tak ústní formu sice zákon nevyklučuje, ovšem minimálně od dubna 2011 obžalovaný věděl, že k uzavření takového obchodu by potřeboval potvrzení Ministerstva financí ČR. I pokud by smlouva skutečně pouze ústně byla nejprve uzavřena, z e-mailu obžalovaného *v němž si dne 14.2.2011 stěžuje P. M., že ČP s ním doposud neuzavřela smlouvu ani dodatek, je zřejmé, že i on si nutnost uzavření písemné smlouvy před začátkem rozběhnutí obchodní akce uvědomoval.*

K výše uvedeným závěrům soud dospěl na základě výslechu obžalovaného Lukáše Č., zástupce obžalované společnosti KR-MONT M. S., dále na základě výpovědí svědků především z řad zaměstnanců ČP i další svědků a listinných důkazů vpředu uváděných.

Obžalovaný Lukáš Č. v přípravném řízení ani v hlavním líčení svoje pochybení, resp. snahu o podvodné vylákání, byť jakékoliv částky, na níž by neměl nárok od ČP, popřel. I v hlavním líčení tvrdil, že akce nemohla podléhat zákonu o loteriích a podobných hrách, uvedl, že jde o nesmysl, neboť by musel složit kauci 200 mil. Kč. Toto jeho tvrzení odporuje jak ust. § 2, psím.d) zákona č. 202/1990 Sb., tak i soudem vyžádané zprávě MF ČR ze dne 27.11.2017 S ohledem na výpovědi zaměstnanců ČP nebylo možno uvěřit tvrzení obžalovaného o tom, že mu pracovníci ČP nikdy nesdělili, že by se jednalo o loterijní soutěž, podle obžalovaného šlo o běžné poukazy, které jsou k dostání na benzínových čerpadlech i jinde. V rámci svého výslechu před soudem obžalovaný popisoval jednání pracovníků pošty, která příslib uzavření smlouvy prodlužovala, údajně si věc přehazovali jako horký brambor v r. 2011, a proto obžalovaný kontaktoval generálního ředitele ČP. I z toho popisu obžalovaného ovšem vyplývá, že se nemohl domnívat, že by snad nebylo zapotřebí písemné formy smlouvy. Na druhou stranu z výpovědí pracovníků ČP (P.M., P.) i doložené e-mailové komunikace obžalovaného s nimi lze dovodit to, co bylo vpředu naznačeno, a co zřejmě bude předmětem dokazování před občanskoprávní soudem Praha 1, totiž zda a v jaké míře se na základě těchto jednání obžalovaný mohl domnívat, že ČP s ním smlouvu uzavře, respektive nakolik tato komunikace, její četnost a doba je z pohledu občanskoprávní roviny významná. Bude třeba posoudit, zda tato jednání mohla obžalovaného „opravňovat“ k optimismu do té míry, že bez zajištění písemnou smlouvou objednal zboží v řádu 15,65 mil. Kč, které mu po určité době ČP ve svých skladech umožnila skladovat. Podstatné pro rozhodnutí nalézacího soudu o bodu I. obžaloby je, do jaké míry se v dané souvislosti obžalovaný *dopustil pokusu o podvod*, což nepochybně bylo prokázáno *minimálně ve vztahu k částce neoprávněné požadované ve výši 5,3 mil. Kč* na základě faktury, která nikdy spol. KR (faktura na částku 1,8 mil. Kč ve prospěch účtu spol. WR) nebyla proplacena, stejně tak se obžalovaný nemohl ve výzvách a o náhradu škody na ČP domáhat úhrady zboží v požadované částce, neboť z požadované částky byl povinen odečíst částku 3,5 mil. Kč. *V této souvislosti je ovšem nezbytné připomenout*, že

obžalovaný se pokusu podvodu mohl dopustit **výhradně jen** jednáním směřujícím vůči fyzickým osobám, tj. vůči pracovníkům ČP, případně ministrovi vnitra, nikoli obsahem civilní žaloby, neboť **soud nelze uvést v omyl**. Jelikož ale obžalovaný při jednání s právníčkou ČP použil k donucení pošty k náhradě škody připravený nástin civilní žaloby, která byl obsahem i grafickou úpravou (až na rozdíl ve výši požadované částky) zcela shodný s později skutečně u obvodního soudu dne 20.4.2015 podanou žalobou a jelikož při nátlaku na pracovníky ČP na mimosoudní vyrovnání argumentoval stejnými smyšlenými důkazy jako v civilní žalobě, tj. tvrzením o existenci e-mailu, v němž ing. F. údajnou vinu pracovníků ČP uznal, který obžalovaný k podpoře svých tvrzení vytvořil, tak se obžalovaný nepochybně pokus o podvod při jednání s pracovníky ČP dopustil, a to i v době po podání civilní žaloby vůči ing. m. Elkánovi.

Kromě již popsané e-mailové komunikace, je obsah jednání obžalovaného s pracovníky pošty popisován svědky Pavlínou H., Andreou P., Ing. F., ing. Fr. U. i svědkem mgr. Š., který potvrdil, že později akci obžalovaný řešil přes alianční partnery, kteří měli na starost stírací losy, ale u nich obžalovaný nepochodil. I z této výpovědi vyplývá, že obžalovaný o své povinnosti dle zák. č.202/990 od pracovníků z oddělení aliančních partnerů věděl. Je proto otázkou, proč se požadavkům daného zákona nepodřídil a jak je možné, že o této povinnosti KR nevěděl nic druhý jednatel společnosti KR, ačkoli tvrdil, že cca 5x na jednání s pracovníky pošty byl společně s obžalovaným rovněž přítomen. Další okolnosti důležité pro posouzení jednání obžalovaného popsaného pod bodem I. vyplývají z výpovědi Ing. Elkána, Ing. L. P., Mgr. A. N., J. R., Josefa S., J. Š., Stanislava V. a Dagmar Z..

Zástupce žalované právnické osoby, tj. společnosti KR, Miroslav S. k bodu I. v přípravném řízení i v hlavním líčení v podstatě shodně uvedl, že si není vědom žádného podvodu, veškeré dokumenty měl u sebe Č., Miroslav S. neměl ani přístup k datové schránce, ke genezi celého případu sdělil, že někdy na jaře nebo v létě v létě 2010 přišel za Miroslavem S. jeho známý Lukáš Č. a oslovil jej s tím, zda by společnost jeho otce nemohla dodat nějaké výrobky v ceně do 50 Kč bez DPH. Popsal jim akci s Českou poštou. Miroslav S. i jeho otec se nechali přesvědčit a s Č. se dohodli, že celou tu výherní akci s Českou poštou zrealizuje společnost KR-MONT, s.r.o. Lukáše Č., kam Miroslav S. vstoupí, aby měl během akce nad společností kontrolu. Č. chtěl do akce trička, mikiny, polokošile, šály, polštářky a ponožky. Poté letěli do Uzbekistánu, kde firma STERKH požadované zboží nakoupila a poté jej prodala společnosti KR-MONT s.r.o. Zboží bylo uskladněno ve firmě otce Miroslava S.. Lukáš Č. Miroslavu S. ukazoval nějakou smlouvu s Českou poštou a předkládal i nějakou e-mailovou komunikaci. Pak přišel pokyn od pana Č., že se má zboží začít převážet. 3 auta jela na Českou poštu do Plzně, zbytek se vezl do Prahy – Holešovic, kde měly být podle slov Lukáše Č. externí poštovní sklady. Zboží si tam přebírala nějaká pracovnice pošty – paní M.. Akce se stále nespouštěla, proběhla nějaká jednání se zástupci České pošty, na nichž byl Miroslav S. ubezpečován, že se akce rozběhne, ale k ničemu nedošlo. KR-MONT s.r.o. tedy pro Českou poštu zajistila zboží v hodnotě 9 mil. Kč, dále polštářky v hodnotě cca 3,4 mil. Kč a dále povlečení s potiskem na motivy Čtyřlístku. KR-MONT s.r.o. si toto zboží objednávala u firmy STERKH a firmy Josef S.. České poště se nic nefakturovalo, to měl na starosti Lukáš Č.. Žádost o úhradu náhrady škody ve výši 27 287 000 Kč psal České poště Lukáš Č., Miroslavu S. se tato částka zdála vysoká. Lukáš Č. Miroslavu S. tvrdil, že má e-mailovou komunikaci, která dokazuje, že Česká pošta si zboží objednala. O společnosti WR-ENERGY a faktuře za činnost návrhů grafiky, letáků a poukazů, tisk a tiskové podklady ve výši 1 800 000 Kč Miroslav S. nevěděl nic.

V hlavním líčení doplnil, že s obsahem civilní žaloby seznámen nebyl, od obžal. Č. věděl, že zboží podleho zkáze, což mu bylo divné, ale stát se to mohlo. Obžalovaný ho ubezpečil, že mu ukáže dokumenty o tom, že zboží bylo zlikvidováno. Fakturu WR na čl. 953 nikdy neviděl a byl by překvapen, pokud by KR něco podobného objednávala. Jiřího Š. Miroslav S. nezná, podpis na listině „prohlášení svědka“, na níž je podepsán Miroslav S., není podpis Miroslava S., ale obsah prohlášení víceméně odpovídá (viz čl. 174).

Na čl. 174 je přitom založeno strojem psané prohlášení o tom, že M. S. potvrzuje, že se zúčastnil schůzky, na níž byl obžalovaný Č., M. S. a Pavlína M. a potvrzuje, že na této schůzce byla uzavřena dohoda o realizaci prodejní dárkové akce na pobočkách ČP. V textu prohlášení není, na rozdíl od prohlášení na čl. 173, uvedeno, kdy tato schůzka měla proběhnout.

Toto prohlášení svědka se co do smyslu obsahu, grafické úpravy i typem použitého psacího stroje zcela shoduje s prohlášením svědka, které je založeno na čl. 173, tj. prohlášením Jiřího Š., který tímto potvrzuje, že se také zúčastnil schůzky s Pavlínou M. za přítomnosti Lukáše Č. a sice dne 23.3.2011, z níž byla pořízena audionahrávka a její obsah je před soudem ochoten dosvědčit. Na rozdíl od Miroslava S., který pravost svého podpisu v přípravném řízení ani v hlavním líčení na prohlášení svědka nepotvrdil, Jiří Š., který evidentně před soudem svědčil ve prospěch obžalovaného a z jehož výpovědi z přípravného řízení vyplývá, že se schůzky popisované v prohlášení na čl. 173 nezúčastnil, pravost svého podpisu na tomto prohlášení před soudem potvrdil, byl ovšem zaskočen otázkou, o čem byla na schůzce pořizována audionahrávka, jejíž obsah je prohlášením na čl. 173 ochoten dosvědčit, k čemuž uvedl, že o ničem takovém neví, obsah rozhovoru obžal. Č. s pracovníci pošty neslyšel, ani nemohl, když seděl odděleně od nich u jiného stolu, přičemž kromě L. Č. a pracovnice pošty nikdo jiný u jejich rozhovoru nebyl.

Lze tedy dovodit, že stejně jako fingovaný e-mail ing. F., byla obě prohlášení připravena někým, kdo měl pro takové prohlášení důvod, tedy někým, kdo jednal ve prospěch spol. KR, a současně jak shora již uvedeno, lze - stejně jako v případě e-mailu ing. F. - pochybovat o tom, že by Pavlína M. nebo někdo jiný mohl potvrzovat, že v době, o níž není v textu na čl. 173 zmínka (není zde uveden ani letopočet) na schůzce s obžal. Č. a M. S. uzavřela za ČP dohodu o realizaci prodejní dárkové akce, neboť (jak také již řečeno), výpověď svědka S. ohledně pravosti jeho podpisu na „Prohlášení“ je nevěrohodná, navíc svědek obsah rozhovoru neslyšel a přestože byl údajně ihned po schůzce informován o tom, že to „klaplo“ současně uvedl, že nikdo další na schůzce nebyl. Je proto otázkou, proč by P. M. na schůzkách s L.Č. dvakrát v rozdílnou dobu uzavření dohody potvrzovala a proč, pokud by to již dříve potvrdila, by při opakované schůzce s ní o tom obžalovaný Č. vůbec znovu se svědkyní jednal. Tvzení svědka J. Š.y z hlavního líčení o informaci L.Č., o tom že „to klaplo“, zcela vyvrací e-mail L.Č. zaslaný stejné svědkyni, v němž již dne 14.2.2011 si obžal. svědkyni M. stěžuje, že se jednání o losech protahuje a dosud nebyl uzavřen dodatek ani smlouva. Z toho jasně vyplývá, že již v únoru počítal obžalovaný s tím, že smlouva bude uzavřena písemně a proto by mohl mít jen stěží dne 23.3.2011 radost z pouhých ústních slibů P.M.. Ostatně i další pracovník ČP mgr. O. M. potvrdil, že smlouvu na akci s letáky by bylo nutno uzavřít písemně, a i když nikde v roce 2010 nebylo zveřejněno, zda jakou formou ČP smlouvy uzavírá, dříve se to vždy písemnou formou a přestože je od ledna 2010 zaměstnán v ČP v legislativním dboru, nezná případ, kdy by smlouvu ČP neuzavřela písemně.

Co se týče věrohodnosti tvrzení obžal. Č. o tom, že je nesmysl, že by plánovaná akce měla podléhat loterijnímu zákonu, tak toto jeho tvrzení vyvracejí nejen pracovníci ČP, ale i

zpráva MF ČR, kterou soud k důkazu vyžádal. K tomu svědkyně M. (H.) i její kolegyně před soudem potvrdily, že obžalovaného informovaly, že ohledně dárekových poukazů musí napříště s ohledem na existenci zmíněného zákona jednat s oddělením aliančních partnerů, svědek ing. U. z odd. aliančních partnerů potvrdil, že obžalovaného o nutnosti dodržet podmínky dle z.č. 202/1990 informoval, přičemž na rozdíl od tvrzení obžalovaného, není důvod těmto informacím svědků nevěřit.

Jelikož obžalovaný i v závěru dokazování tvrdil, že povolení MF mít nemusel, je s podivem, že pokud tvrzení pracovníků ČP o nutnosti potvrzení mít nevěřil, toto si sám na MF neověřil, ačkoli se na MF později osobně 2x dostavil a jednal zde se svědkem mgr. A.V. (viz níže).

Pokud jde o snahu obžalovaného přimět ČP na základě lživých tvrzení k náhradě škody v rámci mimosoudního vyrovnání, ať už ve výši požadované v kopii civilní žaloby, nebo po dohodě obou stran snížené, tak v souvislosti s tím, co bylo právě řečeno o důvodech, z nichž soud dovodil věrohodnost výpovědi pracovníků ČP, třeba upozornit, že CD na str. 1040 (e-maily vydané ČP) obsahuje i tzv. hlavičku e-mailu, tedy soubor veškerých informací o tom, přes jaké servery daný e-mail přešel, což vylučuje možnost pozměnění e-mailové komunikace ze strany Ing. F. nebo někoho dalšího z pošty. Ostatně k tomu nikdo z ČP neměl důvod, na rozdíl od obžal. Č..

Ohledně zájmového e- mailu a tzv. jeho hlavičku, lze odkázat na výpověď ing. F. o tom, že v současné době již pracovní PC z dané doby nemá a dále na to, co písemně uvedl státní zástupce ve svém sdělení soudu ze dne 23.10.2017 (kompletní podoba tzv. hlavičky). Ostatně o tom, že to nebyla ČP, nýbrž obžalovaný, který měl zájem na falšování důkazů, svědčí jednoznačně výpověď Miroslava S. o tom, že to nebyl on, kdo se podepsal pod prohlášení svědka ze dne 2.4.2015 (čl. 174), ze stejného důvodu, jak již výše naznačeno, lze pochybovat o pravdivosti tvrzení Jiřího Š. ohledně dalšího prohlášení svědka ze dne 12.3.2015 (viz čl. 173).

K opakovanému tvrzení obžalovaného v hlavním líčení o příslibu pošty uzavřít smlouvu, resp. jeho tvrzení v e-mailech a dokumentech (které tvoří přílohu civilní žaloby či přežalobní výzvy) o tom, že obžalovaný disponuje e-maily, v nichž zaměstnanci pošty přiznali svoji vinu, pak v souvislosti s prohlášením svědka Jiřího Š. (čl. 173 - shodně čl 954) ze dne 12.3.2015 nutno uvést, že jen stěží si v roce 2015 mohl Jiří Š. pamatovat datum schůzky, na níž měl být přítomen, a která měla proběhnout dne 23.3.2011 a již z tohoto ohledu je prohlášení svědka nevěrohodné. Navíc Jiří Š., který vzdor tomu, že v přípravném řízení popřel, že by se kdy podobné schůzky zúčastnil, v hlavním líčení sice potvrdil svůj podpis pod tímto prohlášením svědka, ovšem uvedl, že sice byl v restauraci na schůzce, kde ale seděl u jiného stolu, než seděl Lukáš Č. s pracovníci pošty, a proto obsah jejich hovoru neslyšel, a jméno Pavlína M. svědek nezná. Na rozdíl od přípravného řízení, kde tvrdil, že o výsledku jednání s ČP ho obžalovaný informoval při jiné příležitosti, před soudem tvrdil, že po ukončení schůzky s v restauraci ho Č. informoval, že bude „koukat“, že vše dobře dopadlo. Svědek v hlavním líčení nevěděl nic o tom, že by o průběhu schůzky měla být pořizována audionahrávka, pokud toto potvrdil podpisem, zřejmě si prohlášení svědka, které podepisuje, dobře nepřčetl. Svědek nadto uvedl, že zřejmě asi v r. 2012 ho Č. informoval, že trpí stejnou duševní nemocí jako herec Miloš Kopecký, ovšem při schůzce s pracovníci pošty mu ještě obžalovaný Č. připadal zdravý.

K bodu ad II rozsudku :

K bodu ad II obžaloby se obsáhle vyjadřoval jak obžalovaný Lukáš Č., tak se k němu vyjádřil M. S., který uvedl, že o dané věci nic neví, opakovaně se k němu vyjádřil obžalovaný Kamil Ch.. Z důkazů bylo zjištěno, že dne 11.6.2015 se obžalovaný Č. při rekreaci seznámil se spoluobžalovaným Kamilem Ch.m, ve stejné době obžalovaný, který se nehodlal smířit s odmítavým postojem ČP k náhradě škody, poskytl mimo jiné rozhovor pro Hospodářské noviny (viz čl. 20) a pro DV TV, který byl publikován dne 12.6.2015, přičemž redaktorům obou médií prezentoval svou verzi průběhu „obchodní“ spolupráce KR s ČP. Na rozhovor poskytnutý pro DV TV reagoval ministr vnitra M. Chovanec, který se s obžalovanými spojil a dohodl s ním schůzku na 17.6.2015, o čemž obžalovaný Č. Kamila Ch. informoval a rovněž jemu sdělil svoji verzi sporu s Českou poštou o náhradu pojišťovny. Kamil Ch. ve snaze obžalovanému pomoci kontaktoval e-mailem JUDr. Barboru S.-H., kterou znal jako členku ČSSD pro Prahu západ, o níž věděl, že je ředitelka úseku korporátní správy ČP, a proto ji dne 14.6.2015 ve 20.59 h. poslal e-mail ve znění *Ahoj Barbaro, Mohu Tě, prosím pozadat o chvilku při kávě? Nejedna se o Prahu západ. Jednání o této věci je již ve středu, proto chvátám s termínem. Velice děkuji Kamil Ch..* (viz čl. 120). Oslovená JUDr. H. na e-mail nereagovala, a proto ji obžalovaný Ch. opět kontaktoval dne 15.6.2015 v 10.10 hodin e-mailem ve znění *Ahoj, Jedna se o firmu: KR-MONT s.r.o. Dík.* (viz čl. 121). Toto jméno si předtím telefonicky zjistil od Lukáše Č., kterého informoval o tom, aby se na schůzce s ministrem vnitra zaštitil jménem středočeského hejtmana Petery a JUDr. H. S., což je xxx štědrého sponzora ČSSD, která by měla xxx (viz ÚZ o vysvětlení podaném Lukášem Č. na čl. 62-63). Dne 16. 6. 2015 v 16:12 hodin JUDr. H. S. odepsala: *Ahoj a v jaké souvislosti?* (viz čl. 122).

Dne 16. 6. 2015 v 16:15 hodin Kamil Ch. odepsal: *Není moc času. Zítřka je schůzka. Ministra a klienta. Mezi 4 očima. Máme byti garantem. Víc osobně ještě dnes by to bylo super. Kč na kávu bude. Sorry ze tak najednou ale to tak u mne mediátora bývá.* (čl. 124).

Dne 16. 6. 2015 v 16:27 hodin Kamil Ch. poslal další mail: *Tel. xxx ale tam nemluvim. Jinak zastupují i p. Kolíngera* (čl. 123)

Dne 16. 6. 2015 v 16:47 hodin Kamil Ch. poslal další mail: *Dokážeš mě pomoci?*(čl. 125).

Dne 16. 6. 2015 v 18:13 hodin Kamil Ch. poslal poslední mail: *Mohu říct že to spolu garantujeme co se domluví ???* (čl. 126).

Svědčyně JUDr Barbora S. H., které byl obžalovaný K. Ch. představen na Okresní konferenci ČSSD pro Prahu západ na obsah e-mail „*Kč na kávu bude*“ informovala generálního ředitele České pošty, který následně podal tr. oznámení. Obžalovaný Kamil Ch., aby uklidnil obžal. Č., který byl údajně značně sporem ČP rozrušen, a aby ho utvrdil o svém údajném vlivu na JUDr. S., zaslal obžalovanému Č. další e-maily, a sice:

- dne 16. 6. 2015 v 15:33 hodin Lukáš Č. napsal: *Zítřka mam jednani s panem ve 13 hod. Jen ja a on. Alespon tak jsme domluveni.*
- dne 16. 6. 2015 v 15:56 hodin Kamil Ch. odepsal: *Hlavně moc nemluv. Chovanec o vsem vi.*

- dne 16. 6. 2015 v 16:46 hodin Lukáš Č. napsal: *Nebudu. On mi to rekne, nebo co?*
- dne 16. 6. 2015 v 16:47 hodin Kamil Ch. odepsal: *Je to fakt tvrdej chlap. Ale vi, ze dostane H. 1 m a strana zbytek.*
- dne 16. 6. 2015 v 16:52 hodin Lukáš Č. napsal: *Ja myslim ze jsem zoceleny dostatecne. A to dam v hotovosti?*
- dne 17. 6. 2015 v 7:59 hodin Kamil Ch. odepsal: *Garant jsem ja a blondyna p. H.. Je to vyzkouseny kanal a jediny mozny k Chovancovi*
- dne 17. 6. 2015 v 8:01 hodin Lukáš Č. napsal: *OK. Dekuju. Dam vedet.*

Poté, co se obžalovaný Č. skutečně setkal s ministrem vnitra a generálním ředitelem ČP Ing. Elkáнем, který pohledávku obžalovaného neuznal, kontaktoval Kamil Ch. spoluobžalovaného e-mailem: „Ok? Dohodli jste se. **Vsichni jsou připraveni kasirovat. Chovanec bude chtít aby vse utichlo. Domluva je jasna. 1 mil blondyna zbytek strana.**“.

Ačkoliv obžalovaný Ch. věděl, že tvrzení o vědomosti ministra vnitra o úplatku ve výši 3 mil. Kč, který by se rozdělil mezi JUDr. H. a ministra vnitra, resp. stranu ČSSD, se nezakládá na pravdě, přesto dál o tom spoluobžalovaného Č. ujišťoval, a to minimálně v rámci rozhovoru v restauraci Hybernia dne 22.6.2015, který si obžalovaný Č., aniž by o tom spoluobžalovaný věděl, nahrál na svůj mobilní telefon (přepis čl. 479 – 492): Při něm Lukáš Č. uvedl, že ani nepočítal, že by ministr vnitra na setkání něco řekl. Spíše mu šlo o to, jestli si „to sedlo“, tedy **jestli JUDr. H. S.** („paní Há“) a hejtman Petera („ten Pé, jak jis psal“) na něj mají nějaký vliv (č.l. 479)

- Lukáše Č. zajímalo, jak má úplatek předat, jak to má udělat (č.l. 479)
- Kamil Ch. mu sděluje, že jej předá **až poté, co Česká pošta zaplatí,** a Lukáš Č. je vyplatí v hotovosti, s čímž Č. souhlasil („no, tak v hotovosti, no“) – č.l. 480
- Lukáš Č. potvrdil částku 3 miliony korun („Dobrý, takže to je trojka. To sme domluvený, je to tak?“) – č.l. 480
- Lukáše Č. zajímalo, **zda bude částka 3 mil. Kč pro ministra zajímavá** („A ty si myslíš, že sou pro něj tyhle ty peníze zajímavý, aby něco udělal?“). Na to Kamil Ch. odpověděl, že to pro něj bude takový bonbónek, ale hlavně aby byl klid (č.l. 483)
- Lukáše Č. ještě zajímalo, co Kamil Ch. myslel tím, že garantem bude Petera a kdo to je. Kamil Ch. mu sdělil, že jde o hejtmana Středočeského kraje, s nímž je to domluvené. Doslova uvedl: *S nima je to domluvený. Tam on stejně takovýhle věci **přijme jenom od jednoho člověka** a ten člověk u toho sem byl a ten o tom ví.* (č.l. 484)

Z uvedené nahrávky je zřejmé, že obžalovaný Č. ani nepočítal s tím, že by ministr vnitra na setkání něco konkrétního řekl, neboť se zajímal o to, zda „si to sedlo“ a zda hejtman

Středočeského kraje Petera a JUDr. S. mají na ministra nějaký vliv, zajímal se o to, jakým způsobem má úplatek ministrovi předat, jak to má udělat, k čemuž mu obžalovaný Ch. sdělil, že úplatek obžalovaný Č. předá teprve poté, kdy mu pošta zaplatí, Č. zaplatí v hotovosti a úplatek bude ministrovi předán prostřednictvím středočeského hejtmana, který je o všem informován. Obžalovaný Ch. k dotazu spoluobžalovaného, zda pro ministra vnitra budou 3 mil. Kč zajímavé natolik, aby ve prospěch obžalovaného něco udělat, odpověděl, že to bude pro ministra takový bonbonek, ministr chce hlavně, aby byl klid (čl. 483).

Obžalovaný Č. o nahrávce rozhovoru informoval další osoby, mimo jiné na dva novináře, přičemž novinář z Hospodářských novin svědek V. Blažek mu doporučil oznámit vše policii a protože to obžalovaný odmítl učinit, telefonickým rozhovorem s JUDr. L. Bradáčovou zařídil obžalovanému, aby ihned vše nahlásil na VSZ. Obžalovaný se s nahrávkou obrátil na Fond proti korupci, kterému nahrávku sám předal, nejprve tvrdil, že tuto nahrávku pořídili pracovníci rozvědky, asi při druhém nebo třetím rozhovoru se zástupcem fondu svědkem Ing. Petrem S. potvrdil, že nahrávku pořídil sám. Obsah nahrávky, e- maily i další sdělení obžalovaného Č. Nadační fond vyhodnotil tak, že podal trestní oznámení. Po rozhovoru se spoluobžalovaným K. Ch.m dne 22.6.2015 se dne 23.6.2015 po předchozí telefonické objednávce (viz výše) obžalovaný Č. dostavil na VSZ v Praze, kde měl původně v úmyslu podat tr. oznámení, ovšem od tohoto úmyslu ustoupil. Místo toho nabídl nahrávku Mgr. R. K., právnímu zástupci spol. Alcon Securites s.r.o., kterému rovněž dne 23.6.2015 e-mailem přeposlal komunikaci vedenou se spoluobžalovaným Ch.m ve dnech 16. – 18.6.2015. Nato 25.6.2015 na základě mailů pro JUDr. H. podala doplněk trestního oznámení ČP (čl. 25 – 31) a následující den ministra vnitra (viz čl. 21 – 24). Nadto se obžalovaný obrátil na MF ČR, kde hovořil opakovaně s Mgr. A.V. a sdělil mu, že má ke svému případu nové výbušné informace a popsal mu, že po medializaci věci ho kontaktovali lidé z ČSSD, konkrétně od středočeského hejtmana, s nimiž se sešel v Hybernií a nabízeli mu za provizi 3 mil. Kč vyřešení celého případu, říkali, že o celé věci ministr M. Chovanec ví a peníze půjdou do stranické pokladny. Co se týče medializace věci, tu obžalovaný Č. realizoval mimo jiné následovně:

– článek na aktuálně.cz ze dne 13. 8. 2015 (č.l. 293-296): *Ano, pochopil jsem to tak, že když dám peníze bokem, můj spor s poštou se vyřeší.*

– článek na aktuálně.cz ze dne 14. 8. 2015 (č.l. 297-301): *Potom vlastně následovala další schůzka, která byla nějakým způsobem zdokumentovaná. Víím od něj /Kamila Ch. – pozn. SZ/i od ostatních lidí, že on byl člověk, takový vyslanec nějakých lidí, se kterými řešil po e-mailu nebo osobně, kolik by stála nějaká pomoc mé osobě přímo v návaznosti na pana ministra. Nabídka zněla 3 miliony korun. 3 miliony korun za to, že to prostě dopadne. V e-mailu zaznělo, že milion korun byl určený paní H. a 2 miliony měla dostat strana... Z mého pohledu jsem si neuměl představit to schéma, jak bych to udělal účetně. Nicméně že to byla nabídka, kterou jsem zvažoval. Velmi krátce po té schůzce se zjistilo, že mám nahrávku a že mám určité materiály, takže se začaly dít velmi restriktivní věci od pana ministra. Pan Ch. byl jediný, kdo se mnou byl ochotný můj problém řešit, byl odstřižený z komunikace se stranou. Následkem zveřejnění informací pak i novinář Blažek pořídil mj. rozhovor o úplatcích s obžal. K.Ch.m.*

Co se týče přepisu e-mailové komunikace mezi JUDr. S.-H. a Kamilec Ch. z 16.6.2015, tak bylo vyšetřováním zjištěno, že tuto někdo pozměnil, konkrétně konkrétně e-mail JUDr. S. H. z 16:14 hodin, v němž se Kamila Ch. dotazovala, v jaké souvislosti se s ním chce setkat (viz č.l. 78). Verze, kterou Lukáš Č. předložil Nadačnímu fondu proti korupci,

však obsahovala zcela jinou formulaci – podle ní měla JUDr. S. H. na žádost Kamila Ch. reagovat kladně: *Ahoj, Udelam maximum.* (viz č.l. 40). Vzhledem k tomu, že Lukášovi Č. byl Kamilem Ch.m tento mail zaslán ve správném znění a takto ho též obžal. Č. vydal policejnímu orgánu (viz č.l. 78), aby následně přílohou trestního oznámení Nadačního fondu proti korupci již byl upravený (viz č.l. 40), lze dovodit, že s vysokou mírou pravděpodobnosti tuto změnu provedl Lukáš Č., aby byla předmětná komunikace „zajímavější“ pro média. Pravděpodobně on ji takto poskytl i Karlu Hrubešovi z MF Dnes (viz č.l. 146).

Poté, kdy se celá věc začala vyšetřovat a Lukáš Č. a Kamil Ch. byli obviněni, tak zcela nelogicky i přes znění mailů a jednoznačný smysl obsahu rozhovoru z restaurace Hybernia, který obžal. Č. nahrál, oba obžalovaní tvrdili, že částka 3 mil. Kč byla míněna jamko odměna za právní služby, na této verzi oba setrvali i v průběhu hlavního líčení, přičemž toto jejich vysvětlení zcela odporuje nejen tvrzením v hlavním líčení vyslechnutého (na žádost obhajoby) právníka JUDr. Folprechta, který sice potvrdil, že se s ním obžalovaní radili a že jim sdělil, že by si v případě vyhraného sporu účtoval 10% z vysouzené částky, a současně nelze nevidět, že v té době již obžal. Č. při sporu s ČP a při podání civilní žaloby zastupovali jím najatí právníci, tedy aktuálních právních služeb JUDr. Folprechta nebylo zapotřebí, ale, především toto jejich tvrzení zcela odporuje obsahu e-mailové komunikace ze dne 15. a 16.6.2015 včetně jejich rozhovoru v restauraci Hybernia. Ostatně, že se mělo jednat o částku 3 mil. Kč, kterou by po vyhraném soudním sporu do rukou dostal ministr. M. Covanec, stejně jako obžal. Č., který to svěřil dalším osobám, pochopily i tyto další osoby a na základě kroků těchto osob došlo k podání trestních oznámení právě proto, že v Č. předaných důkazech (e-mailly a nahrávka rozhovoru) se hovoří o tom, že tři miliony Kč dostane M.Chovanec, který je „přerozdělí“. Žádný právník v těchto e-mailech není zmiňován, jsou zde zmiňována opakovaně pouze jména JUDr. B. H. S. a ministra vnitra M. Chovance. Obžalovaný Kamil Ch. v doplněné výpovědi při hlavním líčení nemohl nepřipustit obsah zmíněných e-mailů a ohledně částky 3 mil. Kč, uvedl, že toto již dvakrát vysvětloval polici (zkrácené řízení), tam vypovídal dobrovolně, a je pravdou to, co je v těchto výpovědích uvedené, a sice, že touto e-mailovou komunikací a následným rozhovorem v restauraci chtěl obžalovaného Č. uklidnit, neboť ten byl z celé situace (náhrada škody ze strany ČP) psychicky na dně. Pak je ale otázkou, o jakých dalších 3 milionech Kč oba obžalovaní u hlavního líčení vlastně hovořili, když se vyjadřovali výhradně k zajištěným e-mailům a nahrávce svého rozhovoru z restaurace Hybernia.

Ani obžalovaný Č. nemohl popřít obsah rozhovoru v restauraci Hybernia, ovšem poté, kdy se sám ocitl v této souvislosti v pozici obviněného, se před soudem snažil význam tohoto rozhovoru bagatelizovat. Před soudem totiž prohlásil, že těmto řečem spoluobžalovaného žádnou vážnost nepřikládal, potom je ale otázkou, proč si obsah rozhovoru nahrál, proč požádal JUDr. Bradáčovou téměř vzápětí o schůzku, proč o úplatku a ministrowi informoval i další osoby včetně novinářů a proč se v této souvislosti obrátil na Nadační fond proti korupci. To vše svědčí o přesném opaku, svědčí to o tom, že obžalovaný možnost úplatku nemohl vyloučit a reálně ji zvažoval, a pokud nyní tvrdí něco jiného, svědčí to o tom, že nejen v bodě ad I) rozsudku, ale i v bodě ad II) obžaloby obžalovaný o okolnostech důležitých pro rozhodnutí soudu lže.

Na rozdíl od bodu I., v němž se soud s podanou obžalovanou ztotožnil v tom, že některá tvrzení obžalovaného při vymáhání náhrady škody ve výši postupně obžalovaným uváděné, tj. ve výši od 22 do 27 mil. Kč, alespoň v části prokázané Městským soudem v Praze byla úmyslně lživá, tedy podvodná, přičemž o zbytku jeho jednání, který souvisí s jeho požadavkem na náhradu škody, tedy o kompletním posouzení této „obchodní“ transakce ze

strany trestního senátu nebylo možno v civilní rovině rozhodnout (viz náhrada škody za předsmulovní jednání podle tehdy platných ustanovení OZ a obch. zák), nemohl se soud ani zčásti ztotožnit s posouzením právní odpovědnosti všech tří obžalovaných osob v bodě II. obžaloby, a to z následujících důvodů:

Zásadním pochybením obžaloby podle názoru soudu je fakt, že tr. činu nepřímého úplatkářství podle § 333 **odst. 1** se dopustí ten, kdo **žádá nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem působit na výkon pravomoci úřední osoby**. Pachatelem zmíněného přečinu podle **odst. 2** ust. § 333 tr. zákoníku je **ten, kdo osobě uvedené v odst. 1 poskytne**, nabídne nebo slíbí úplatek. Z uvedeného je zřejmé, že pachatelem tr. činu podle odst. 2 § 333 tr. zákoníku je ten, kdo nabídne úplatek **osobě, která ho žádá za to**, že bude prostřednictvím jiného působit na výkon pravomoci úřední osoby. Tento tr. čin bývá označován rovněž jako úplatná **intervence** a z popisu skutkových podstat tohoto tr. činu i z logiky věci je zřejmé, že nejde o **úplatek** pro úřední osobu, nýbrž pro tzv. **zprostředkovatele**, který bude na úřední osobu sám působit.

Důkazy k bodu II. obžaloby spočívají v zajištěných e-mailech mezi obžal. K. Ch. a JUDr. B. S. H. a v nahrávce rozhovoru mezi obžalovaným Ch. a Č., a to v té části, která se týká 3 mil. Kč úplatku. Vyplývá z nich, že tento úplatek **by** obžal. Č. v hotovosti zaplatil **teprve poté, kdy by vyhrál** spor s Českou poštou, resp. kdy by mu Česká pošta poskytla náhradu škody, přičemž tento úplatek **by nebyl určen K. Ch. za to**, že ovlivnil jednání B. S. a ministra Chovance, nýbrž tento úplatek měl přejít prostřednictvím hejtmana Středočeského kraje přímo do rukou ministra M. Chovance a měl být údajně rozdělen mezi stranu ČSSD a B. S. v poměru 2:1. Z žádného důkazu ani z výpovědi obžalovaných, anebo svědků, kteří na to byli speciálně soudem tázáni, nevyplývá, že by za tuto intervenci měl obžalovaný K. Ch. jakoukoliv odměnu dostat či žádat. Za této situace nemohl obžalovaný Č. slibovat nebo poskytovat úplatek K. Ch. za to, že bude svým vlivem působit na JUDr. S. a ministra Chovance a stejně tak žádný důkaz nehovoří o tom, že by to byl Kamil Ch., který by pro sebe, za to, že bude působit na ministra vnitra či JUDr. S., žádal cokoliv od obžalovaného Č.. Ostatně, jak bylo nejen výpovědi obou obžalovaných, ale zejména i výpovědi dalších svědků potvrzeno, obžalovaný by v dané době ani žádný úplatek obžal. Ch. slibovat nemohl, když byl zcela bez peněz (jak potvrdili všichni k tomu slyšení včetně svědka mgr. R.K., který potvrdil i to, že z jednání obžal. Č. bylo zřejmé, že ten možnost úplatku bere vážně - viz hlavní líčení dne 2.11.2017).

Další významnou okolností pro posuzování jednání obžalovaných, které je popsáno v bodě II. obžaloby je fakt, že úplatek ve výši 3 mil. Kč měl ministr Chovanec prostřednictvím hejtmana Středočeského kraje obdržet **teprve poté**, kdy celá záležitost obžalovaného Č. ve sporu s Českou poštou pro obžal. Č. dopadne kladně a on dostane vyplacené požadované peníze. Přitom ze smyslu úplatku je zřejmé, že ten obvykle bývá osobě, která má něco zařídít, předáván předem, v každém případě jí musí být předem slíben, a to takovou formou, aby tento slib byl schopen ovlivnit budoucí jednání takové osoby.

Ze zajištěných důkazů, byť obžalovaní se jejich význam snažili během jednání soudu bagatelizovat, je zřejmé, že obžalovaný Kamil Ch. v e-mailech obžalovanému Č. ani při rozhovoru s ním pro sebe žádnou výhodu, natož finanční částku, nežádal, o tom nikdy spolu nekomunikovali, navíc částka 3 mil. Kč měla být předána ministru Chovancovi až po vyhraném sporu obžal. Č., z čehož vyplývají dvě možné verze:

- a) že tímto způsobem se opravdu obžal. Kamil Ch. snažil pouze uklidnit obžal. Č., který byl z celé situace zoufalý,
- b) že obžal. Kamil Ch. měl v budoucnu v úmyslu oklamat obžal. Č., tedy podvést ho o 3 mil. Kč, které by po vyhraném sporu s Českou poštou od obžalovaného vyžádal jako údajnou provizi pro ministra vnitra, resp. JUDr. B. S., resp. stranu ČSSD.

Jelikož ale ze zajištěného důkazu vyplývá, že úplatek měl obžal. Č. zaplatit až po vyhraném sporu s ČP a jelikož lze obžal. Ch. věřit (viz i výpovědi svědků), že ten spor L. Č. s ČP pokládal za předem prohraný a bylo mu jasné, že ČP obžalovanému Č. jím požadovaných cca 22 miliónů nezaplatí, nešlo by – i pokud by pro to svědčily nějaké důkazy, což nesvědčí – ze strany obžal. Ch. ani o pokus podvodu. Vše tak svědčí pro verzi o tom, že obžal. Ch. si vše vymyslel proto, aby obžal. Č., který údajně dokonce v dané době u obžal. Ch. bydlel a Ch. ho údajně i živil, vymyslel, proto, aby ho uklidnil. K této variantě se lze přiklonit i pro to, co bylo zřejmé po jednání obžal. Č. s ministrem vnitra M. Chovancem dne 17.6.2015, který o tomto rozhovoru obžal. Č. spoluobžalovaného Ch. informoval a sdělil mu, že ani nepočítal s tím, že by něco konkrétního ministra vnitra na setkání dne 17.6.2015 řekl. Tedy minimálně obžalovanému Ch., který ve skutečnosti ve prospěch svého známého L. Č. nikoho neovlivňoval, ani ovlivnit nemohl, muselo být zřejmé, že obžal. Č. spor s ČP o náhradu škody, resp. o požadovanou výši škody, v žádném případě vyhrát nemůže, a proto bylo zřejmé, že 3 mil. Kč rovněž pro ministra vnitra, resp. JUDr. H. nikdy neposkytne. Tato okolnost současně s faktem, že obžal. Ch. nic zařadit nemohl a proto nezařizoval a současně **pro sebe od obžal. Č. za tyto údajné své intervence vůbec nic nežádal**, naopak se sám o obžal. Č. staral, svědčí o tom, že jiný smysl, než uklidnit Č., výmysly obžal. Ch. stěží mohly mít.

Jak bylo bezpečně zjištěno z výpovědí JUDr. H. S. i M. Chovance, ani jeden z nich o žádné možnosti nabídky či přijetí úplatku neměl tušení, ostatně sám obžalovaný Ch. před soudem popsal, že žádné tušení o možnosti přijetí úplatku neměl ani hejtman Středočeského kraje, který po medializaci případu mu za všechno vynadal a obžal. Ch. v reakci na tyto a později se z nich odvíjející události ukončil členství v ČSSD. Jelikož, jak již řečeno, usanovení § 333 tr. zákoníku výhradně postihuje **úplatnou intervenci**, přičemž žádným důkazem, a to ani výpovědi svědků, kteří na to speciálně soudem byli dotazováni, **nebylo zjištěno, že by** obžalovaný Ch. **pro sebe žádal úplatek**, tím méně by mohlo být zjištěno, že by obžalovaný Č. slíbil nebo nabídl úplatek spoluobžalovanému za to, že bude působit na ministra vnitra. To ovšem neznamená, že by jednání, pro které byli obžalovaní v bodě II obžaloby postaveni před soud, bylo zcela beztrestné (viz dále). Přitom, i pokud by snad existovaly nějaké důkazy, z nichž by bylo možno dovozovat, že popsáním jednáním Kamil Ch. sledoval vlastní prospěch poté, kdy obžalovanému Č. ČP zaplatí zhruba 22 mil. Kč, tak v žádném případě nelze ze zajištěných důkazů dovozovat, že by na základě zajištěných e-mailů i nahraného rozhovoru ze dne 22.6.2015 mohl nebo měl obžalovaný Č. předpokládat, že by si snad požadovanou částku 3 mil. Kč obžal. Ch. chtěl ponechat pro sebe. Z tohoto důvodu v žádném případě jednání obžal. Č. nelze podřadit pod ustanovení § 333 odst. 2 tr. zákoníku. Jeho jednání by nebylo možno podřadit ani pod ustanovení § 332 odst. 1 alinea dva tr. zákoníku, neboť je zřejmé, že obžalovaný Ch. sliboval obžalovanému Č., že pokud je ochoten po vyhraném sporu zaplatit 3 miliony Kč do rukou ministra vnitra, tak soudní spor vyhraje, a proto je evidentní, že se jednalo o částku 3 mil. Kč, která by nebyla poskytována proto, aby ministr vnitra zařídil kladné rozhodnutí v jakékoliv záležitosti **související s podnikatelskými aktivitami** spol. KR či jiné společnosti, jejímž byl obžal. Č. jednatelem, nýbrž šlo **výhradě o soudní spor** související se žalobou na náhradu škody.

Ačkoli jednání popsané v bodě II obžaloby nebylo možno ani u jednoho z obžalovaných posoudit tak, jak navrhoval státní zástupce v obžalobě a ve své závěrečné řeči, bylo možno zde popsané jednání obžalovaných posoudit jako jiný trestný čin, konkrétně jako trestný čin pomluvy dle § 184 odst. 1 tr. zákoníku.

Tohoto tr. činu se dopustí ten, kdo o jiném sdělení nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména mu může způsobit jinou závažnou újmu, kterou se zpravidla rozumí ohrožení politické kariéry.

Pachatel zmíněného trestného činu z hlediska subjektivní stránky musí být alespoň srozuměn s tím (§ 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku), že pokud neověřené informace, které jsou schopny vyvolat následek předpokládaný v ustanovení § 184 tr. zákoníku, někomu jinému sdělí, může tento následek nastat.

Jestliže obžalovaný Ch. výše popsanými e-maily i následným rozhovorem s obžal. Č. v restauraci u Hybernů přesvědčoval obžal. Č., že JUDr. Barbora S. H. a ministr vnitra Milan Chovanec jsou schopni za 3 mil. Kč úplatek, o němž ví a jsou připraveni ho kasírovat, zařídít v rámci mimosoudní dohody, aby ČP spol. KR zaplatila požadovanou výši škody, pak i pokud by nepředpokládal, že nastane to, co nastalo, a sice, že obžalovaný Č. si tuto informaci nenechá sám pro sebe a sdělí ji dalším osobám, trestného činu pomluvy by se stejně dopustil, neboť pro naplnění skutkové podstaty tr. činu pomluvy postačí, že vědomě nepravdivý údaj, který pachatel jinému sdělí, je způsobilý nebezpečí popsané v základní skutkové podstatě způsobit, aniž by ve skutečnosti k ohrožení vážnosti pomlouvané osoby u spoluobčanů muselo dojít, současně postačí, že pachatel takový údaj sdělí jen jediné osobě rozdílné od té pomlouvané, přičemž postačí (viz shora) úmysl eventuální. Jestliže obžal. Ch. spoluobžalovaného opakovaně ubezpečoval o tom, že jmenovaní pomlouvaní věc za úplatek zařídí a o úplatku vědí, k čemuž pořídil i pozměněný e-mail, jednal ve vztahu k možnému následku minimálně v úmyslu nepřímém a měl si uvědomit riziko, které jeho jednáním vznikne. Následek jeho pomluvy se plně projevil vzápětí, kdy obžalovaný Č. nejprve informace o úplatku svěřil svědkovi V. Blažkovi a na místo, aby poslechl jeho rady a prověření pravdivosti této informace svěřil policii, anebo státnímu zastupitelství, tak neučinil a informace dál svěřoval k jejich prověření nekompetentním osobám, přičemž otázkou je, zda se mu jejich medializace „nehodila“ k tomu, aby přiměl ČP k dohodě o náhradě škody. Jedním z následků tohoto jeho jednání bylo mimo jiné i to, že novinář MF svědek Karel Hrubeš se dokonce s otázkami naznačujícími možnost korupce písemně obrátil (viz čl. 212) i na JUDr. B. S.. Obžalovaný Č. se s nahrávkou rozhovoru i sdělením Kamila Ch. o ochotě ministra Chovance za úplatek 3 mil. Kč spor urovnat ve prospěch obžalovaného, svěřil i dalším osobám, tyto osoby věc oznámily ministru vnitra i dále, načež jak ministr vnitra, tak Česká pošta, kde působila B. S., tak Nadační fond proti korupci, na nějž se s těmito informacemi a záznamem rozhovoru obžalovaný Č. rovněž obrátil, podali obratem trestní oznámení. Zveřejnění podezření o možnosti, že by ministr vnitra respektive pracovnice ČP mohli být zainteresováni v korupční aféře, vedlo později dokonce ke svolání Bezpečnostní rady státu, na níž byl přítomen kromě ministra vnitra mimo jiné i předseda vlády M. Sobotka.

Je tedy zřejmé, že informace o úplatku ve výši 3 mil. Kč do rukou ministra vnitra Milana Chovance a B. S. nejenže byla způsobilá značnou měrou ohrozit jejich vážnost u spoluobčanů a ohrozit jejich kariéru, zejména kariéru tehdejšího ministra M. Chovance, po němž požadovali koaliční partneři vysvětlení, a ten pokud by při jednání Bezpečnostní rady státu nepodal uspokojivé vysvětlení by o „křeslo“ ministra vnitra přišel (viz jeho výpověď

před soudem dne 20.12.2017), nýbrž takový následek přímo způsobila, což vedlo, jak právě řečeno ke svolání Bezpečnostní rady státu. Oba obžalovaní tak svým jednáním vyvolali následek předpokládaný v ust. § 184 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o subjektivní stránku jejich jednání, tak obžal. Ch. ve vztahu k vyvolání následku této pomluvy jednal minimálně v úmyslu nepřímém, obžal. L. Č., který informaci, jejíž pravdivost neměl žádným způsobem ověřenu, svěřil novinářům, jednal dokonce v úmyslu přímém, neboť nelze předpokládat, že by ji novinářům sdělil za jiným účelem, než proto, aby o ní v médiích informovali, což se - jak řečeno- též stalo.

Skutková zjištění ad II) rozsudku soud dovozoval především ze zajištěné zvukové nahrávky, ze zajištěných e- mailů, z výsledku obou obžalovaných a dalších svědků, kterých se nahrávka a e-maily buďto přímo osobně dotýkaly, anebo, kteří s jejich obsahem byli seznámeni a o této své vědomosti informovali další osoby či instituce (viz podaná trestní oznámení, včetně výpovědi zástupců médií a pracovníka Nadačního fondu proti korupci, včetně právníků dr. K. a dr. R. i mgr. A. V. a dále výpovědi ing. P. a mgr. M.), anebo informace o údajném úplatku zveřejnili.

Pokud jde o trestní odpovědnost obžalovaného Č. za jednání popsané ve výroku rozsudku, tu soud zjišťoval z již v přípravném řízení o jeho duševním stavu vypracovaného znaleckého posudku znalců z oboru psychiatrie a psychologie. Posudek PhDr. Petrem Goldmanna z oboru psychologie vyznívá ve prospěch obžal. Č. s ohledem na znalce zjištěnou příznivou prognózu dalšího vývoje jeho osobnosti. Znalkyně z oboru psychiatrie **MUDr. M. Němcová** nejprve při svém výsledku v hlavním líčení dne 30.10.2017 stvrdila svoje závěry shrnuté v písemném posudku (čl. 739 – 740) a vysvětlila, proč ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době tr. činnosti nebyly ovlivněny duševní poruchou, kterou u obžalovaného zjistila v podobě úzkostně depresivní poruchy zhoršované nadměrným chronickým kumulativním stresem. Vzhledem k tomu, že již v průběhu jejího výsledku argumentoval obhájce obžalovaného závěry vyplývající ze zprávy VFN, která navazovala na zprávu ošetřující lékařky obžalovaného Dr. D., znalkyně, která neměla k dispozici lékařské zprávy psychiatricky Dr. D., se k obhajobou tvrzené bipolární afektivní poruše obžalovaného nemohla spolehlivě vyjádřit, obecně se k takové možnosti vyjadřovala spíše skepticky, upozornila, že obhájcem předkládané lékařské zprávy stoprocentně nekonstatují xxx. Dne 1.11.2017 vyslechl v hlavním líčení soud ošetřující lékařku (která je zároveň i zapsána v seznamu znalců z oboru psychiatrie) obžalovaného dr. D. D., která k žádosti soudu přinesla veškerou zdravotní dokumentaci obžalovaného a z jejíž výpovědi vyplývá, že obžalovaný trpí zmíněnou duševní poruchou již od roku 2009. Na základě tvrzení této svědkyně, z jejíž výpovědi mimo jiné vyplýval i pro soud těžko pochopitelný závěr o tom, že každá osoba, u níž je diagnostikována xxx, má v době trvání poruchy trvale vymizelé ovládací schopnosti, soud zadal doplněk znaleckého posudku znalkyni MUDr. M. Němcová, která po seznámení se s těmito lékařskými zprávami, s výpovědí obžalovaného u hlavního líčení, s výpovědí MUDr. D. u hlavního líčení a po seznámení se s reportáží z kanálu DV TV, tj. reportáží, kterou poskytl redaktorce Drtinové obžalovaný Č. **dne 12.6.2015**, tedy **v době své tr. činnosti**, dospěla k závěru, že z důvodů podrobně uvedených v doplňku posudku, zdravotní dokumentace dr. D. ani další předložené lékařské zprávy na předešlých závěrech jejího posudku nic změnit nemohou. V žádné předložené psych. zprávě nejsou obsaženy údaje, které mohou být pro vznik a průběh udávané poruchy důležité, xxx potvrdit nelze, navíc pokud taková porucha zjištěna je a pacient je v remisi a není-li přítomen kognitivní deficit či jiné následné, nebo přídatné poruchy, jsou ovládací a rozpoznávací schopnosti pacienta plně zachovalé (k čemuž soud připomíná opačné stanovisko dr. D., kterému ani laik nemůže uvěřit) Podle předložené zdravot. dokumentace dr. D. nelze diagnózu bipolární afektivní

poruchy stanovit a pokud jde o TV reportáž ze dne 12.6.2015 byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného nezměněny (k čemuž soud dodává, že jde právě o dobu trestné činnosti obžalovaného). Znalkyně se rovněž podivila nad tím, že ačkoli obžalovaný byl pojištěn u VZP, dr. D. celá léta platil hotově. Zároveň v lékárně platil plnou cenu za předepsané léky (důvod je, že obžalovaný docházel i jiným lékařům). K tomu soud dodává, že je s podivem i to, co předsedkyni senátu uvedla telefonicky sama dr. D. o tom, že dokumentaci obžalovaného rukou psanou, má doma, nikoli v ordinaci (jak by bylo možno předpokládat - viz úřední záznam předsedkyně senátu). V hlavním líčení znalkyně doplnila, že pokud by obžalovaný v době uváděné dr. D. měl skutečně zmíněnou poruchu (čemuž ale léky dr. D. předepisované odporují) a po dlouhou dobu neužíval žádné, anebo nevhodné léky, pak by se porucha zhoršovala, čemuž odporuje jeho vystoupení v reportáži DVTV.

Soud o těchto závěrech znalkyně neměl důvod pochybovat, na rozdíl od tvrzení Dr. D. o trvale vymizelé ovládací schopnosti apod, tvrzení znalkyně měl možnost ověřit pozorováním reakcí obžalovaného po celou dobu hlavního líčení i výpověďmi všech slyšených svědků, z nichž nikdo, a to ani svědek Jiří Š., který jednoznačně svědčil ve prospěch obžalovaného, na obžalovaném žádný projev duševní poruchy nikdy nepozoroval. Všichni se shodli na tom, že buď o nepozorovali nic, anebo to, že obžalovaný byl z tak vysoké finanční ztráty psychicky na dně. Soud nepochybuje o tom, že dopad neuváženého jednání obžalovaného a vývoje celého případu do osobního života obžalovaného byl značný, proto obžalovaný reagoval, tak jak reagoval (nehledě na dopady jiných trestních stíhání obžalovaného pro majetkovou trestnou činnost a jeho postupná odsouzení v rozhodné době), což ale s duševní poruchou, dokonce takovou, která by vedla k vymizení rozpoznávacích či ovládacích schopností, nelze zaměňovat. Pokud jde o zmiňovanou reportáž ze **dne 12.6.2015 (tedy z doby trestné činnosti, to je z doby, kdy dle dr. D. by obžalovaný měl mít vymizelé ovládací schopnosti)**, kterou soud přehrál, tak z pohledu soudu na obžalovaném není patrné dokonce ani rozrušení, natož vliv jakékoliv duševní poruchy, obžalovaný na otázky redaktorky reaguje zcela přiměřeně, vyjadřuje se kultivovaně a souvisle. Není zřejmé, že by jeho jednání bylo ovládáno jakoukoliv duševní poruchou, stejně tak to nebylo zřejmé z vystupování obžalovaného během hlavního líčení před Městským soudem v Praze

V souvislosti s obžalovaným i jeho ošetřující lékařkou během hlavního líčení dne 1.11.2017 tvrzenou bipolární poruchou, obžalovaný ovšem nedovedl uspokojivě odpovědět na dotazy, proč, pokud touto poruchou dle své ošetřující lékařky trpí od roku 2008, se tímto způsobem nehájil v předchozích tr. řízení, proč o tom nikomu neřekl, ani ošetřujícímu lékaři dr. Prokešovi a především ne znalkyni MUDr. Němcové s níž, jak potvrdil, se bavil opakovaně po dobu několika hodin.

Obžalovaný se hájil tím, že nevěděl, že by to byla polehčující okolnost, což odporuje tomu, co řekl i jeho obhájce, že totiž v posledním procesu (viz záznam v RT) již xxx obžalovaný namítal, k čemuž nutno dodat, že nyní totéž namítal u tr. řízení před Obvodním soudem pro Prahu 8, před nějž byl postaven pro další majetkovou tr. činnost, přičemž rozsudek tohoto soudu byl nadřízeným soudem zrušen právě proto, aby soud zjistil, zda obžal. Č. v r. 2014, kdy měl spáchat tamním soudem posuzovanou tr. činnost, uvedenou poruchou trpěl.

Soud na základě znaleckého posudku z oboru psychiatrie i psychologie i doplňku znaleckého posudku z oboru psychiatrie a opakovaného výslechu dotyčné znalkyně před soudem uzavřel, že obžalovaný Č. je plně trestně odpovědný za jednání, pro které byl postaven před soud. V dané souvislosti lze připomenout, že jednání popsané pod bodem I.

rozsudku bylo prakticky vyvrcholením událostí, které probíhaly od roku 2010 zhruba do roku 2013, přičemž z důkazů, které podkládají toto jednání obžalovaného, vyplývají zcela racionální na sebe navazující kroky obžalovaného, který ve spolupráci s dalšími osobami podnikal kroky k zafinancování zamýšleného nákupu zboží v cizině, k uskladnění tohoto zboží, následkem čehož přistoupil na podmínku Josefa S. o tom, že jeho syn se stane druhým jednatelem společnosti KR, dále se obžalovaný Č. opakovaně snažil domoci buďto dohody o mimosoudním vyrovnání o náhradě škody ze strany ČP, předtím se snažil nakoupené zboží jinou formou prostřednictvím ČP prodat, k tomu, aby ČP přiměl k náhradě škody najímal právníky apod. V jeho jednání tedy není nic, z čeho by bylo možno usoudit na jednání pod vlivem duševní poruchy, zejména ne na jednání pacienta jednajícího v mánii nebo v depresi způsobené bipolární afektivní poruchou.

Soud na základě provedených důkazů uzavřel, že obžalovaný Č. zcela neuváženě a bez písemné smlouvy nakoupil zboží za cca 15,65 mil Kč a poté, co se mu ani později nepodařilo uzavřít zamýšlenou smlouvu s ČP, ve snaze přinutit ČP k náhradě škody cestou mimosoudního vyrovnání (neboť neměl finance ani na soudní poplatek), v němž by přistoupil i na náhradu škody sníženou až na zhruba na 16 mil. Kč, zasílal od jara 2015 prostřednictvím svých právních zástupců ČP výzvy, v nichž žádal o dohodu o náhradě škody minimálně ve výši cca 22 mil. Kč, přičemž, aby dosáhl dohody s ČP, v těchto dokumentech (shodně jako posléze i v žalobě o náhradě škody podané dne 20.4.2015 u OS Praha 1), požadoval náhradu škody v takové výši, do níž zcela úmyslně započítal i částku 5 300 000 Kč, na níž neměl v žádném případě nárok, když plnění z údajné faktury společnosti WR ve výši 1,8 mil. Kč nikdy společnost KR na účet této společnosti nepřevedla, stejně tak věděl, že zboží, jehož náhradu škody nárokuje, mu v částce 3,5 mil. Kč již zaplatila jednatelka společnosti Agentura Alfa CZ. Stejně dobře věděl, že na podporu svých tvrzení v e-mailu adresovaném právničce ČP Mgr. A. N. a stejně tak v přílohách k nástinu civilní žaloby uvádí okolnosti, které jsou nepravdivé, tedy to, že disponuje důkazy, v nichž Česká pošta přiznává svou vinu, k čemuž vytvořil fiktivní e-mail ze dne 8.6.2011, v němž údajně Ing. F. toto pochybení pošty přiznává. Toto jeho jednání, které by bylo možno kvalifikovat i jako vydírání ze strany obžalovaného, soud posoudil podle mírnější právní kvalifikace, tj. podle ust. § 205 odst.1, 5 písm.a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný se tímto způsobem snažil na poště vymoci náhradu škodu, na niž prokazatelně minimálně ve výši 5 300 000 Kč neměl žádný nárok, přičemž věděl, že požadavek v této výši vůči poště je zcela nepodložený. Jak řečeno, jednání obžalovaného zejména před podáním civilní žaloby, ale i později, to je v době, kdy Obvodní soud pro Prahu 1 ještě o přijetí civilní žaloby nerozhodl, nese rysy tr. činu vydírání, které by s ohledem na výši škody neoprávněně požadované minimálně v částce 5,3 mil. Kč, bylo nutno kvalifikovat jako pokus zločinu vydírání dle § 175 odst. 3 písm.c) tr. zákoníku, tedy jako zločin se sankcí trestu odnětí svobody od 5 do 12 let, což je sankce přísnější než dle § 209 odst. 1, 5 písm.a) tr. zákoníku. Soud se ve prospěch obžalovaného od právní kvalifikace uvedené v obžalobě neuchýlil a jeho jednání posoudil pouze jako pokus zločinu podvodu dle § 21 k ust. § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Jednání obou obžalovaných v bodě II. soud posoudil jako přečin pomluvy dle § 184 odst. 1 tr. zákoníku, neboť oba obžalovaní jiným osobám sdělovali informace, které ohrožily politickou kariéru ministra vnitra a mohly ohrozit i kariéru JUDr. S. H., včetně vážnosti obou jmenovaných u spoluobčanů a spolupracovníků. Přitom obžal. Ch. bezpečně věděl, že informace, které spoluobžalovanému Č. svěřuje, jsou smyšlené a obžal. Č. měl být srozuměn s tím, že pokud tyto informace nesvěří k prověření k tomu kompetentním orgánům, nýbrž komukoli jinému, natož novinářům, může vážnost obou pomlouvaných osob u spoluobčanů i jejich pracovní a politickou kariéru vážně ohrozit.

Pokud jde o spol. KR a její tr. odpovědnost za jednání popsané pod bodem I.a II. rozsudku, pak je nepochybné, že obžal. Č. veškeré kroky, které podnikal, podnikal v zájmu společnosti KR proto, aby jménem této společnosti na ČP vymohl finanční plnění, na které neměl minimálně v částce 5 300 000 Kč nárok, tedy jednal v zájmu spol. KR, proto je tr. odpovědnost této právnické osoby dovozena dle ust. § 7, 8 odst. 1 zákona o tr. odpovědnosti právnických osob č. 418/2011 Sb., byť M. S. na podvodném a dalším jednání obžal. Č. neměl ten nejmenší podíl a vůbec o něm nevěděl (viz i závěr tohoto odůvodnění).

Na základě všech provedených důkazů, které oproti přípravnému řízení soud doplnil i o zprávu MF ČR, doplněk znaleckého posudku z oboru psychiatrie a zprávu Obvodního soudu pro Prahu 1, zamítl další návrhy na doplnění dokazování, které v průběhu dokazování požadoval obhájce obžalovaného Č. v rozsahu, které dotýčný obhájce uvedl i ve své písemné žádosti o doplnění dokazování ze dne 24.10.2017. V této žádosti shodně se svojí žádostí u hlavního líčení nad rámec již provedených důkazů požadoval obhájce jménem obžalovaného výslech vrchní státní zástupkyně JUDr. L. Bradáčové a dále vedoucího samostatného oddělení inspekce a kontroly Úřadu pro zahraniční styky a informace, jehož jméno nezná, ve věci jeho trestního oznámení na Zdeňka B., k čemuž požaduje obhájce též vyžádat z Úřadu pro zahraniční styky a informace závěry fyziodetekčního vyšetření Lukáše Č. a dále požaduje zajistit pracovní počítače Ing. Jana F., JUDr. S.-H. a Andrey P., z jejich hlaviček by znalec z oboru kybernetiky zjistil, přes které servery zmíněné e-maily proocházely a jak byly obsahy e-mailových zpráv měněny. Dále požadoval vyžádat spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 65C 66/2015 ve věci požadavku spol. KR o zaplacení náhrady škody 22 678 000 mil. Kč. Soud provádění navrhovaných důkazů považoval za nadbytečné, neboť fakt že obžalovaný Č. se telefonicky objednal u JUDr.L. Bradáčové a dokonce se osobně na VSZ dostavil, není nikým zpochybňováno, potvrdil to i svědek V. Blažek. Pokud jde o doplnění dokazování ve vztahu k tr. oznámení v souvislosti se Zdeňkem B. a údajně jmenovaným požadovaným úplatkem ve výši 4 mil. Kč, nutno obhájce upozornit, že soud se projednávání údajného úplatku ve výši 4 mil. Kč, a proto ani s tím souvisejícím prošetřováním podezření souvisejícím s osobou Zdeňka B. na podkladě podané obžaloby nezabýval, přičemž podezření o úplatku, který by směřoval k M. Chovancovi a B. S., vyvrátili sami obžalovaní. Navíc v souvislosti s podezřením souvisejícím Z. B. doložil státní zástupce do spisu usnesení o odložení věci, z něhož vyplývají i závěry fyziodetekčního vyšetření obžalovaného Lukáše Č. na pracovišti Kriminálního ústavu v Praze, při němž odpovědi L. Č. nebyly jednoznačné a přesvědčivé. Soud též vyžádal zprávu Obvodního soudu pro Prahu 1 o aktuálním stavu projednávání žaloby a zejména ke zjištění, kdy bylo rozhodnuto o odpuštění soudních poplatků žalobkyně KR.

Pokud jde o argumentaci obhájce, který se opakovaně svědků dotazoval, proč zástupci ČP se soudí v civilním řízení a nepoužili ve smlouvě uvedené rozhodčí doložky, tak nutno oponovat, že jednak ČP žádnou smlouvu s obžalovaným ohledně stíracích losů, v níž by byla rozhodčí doložka, neuzavřela a že to byl jediné obžalovaný, který soudní spor vyvolal, neboť se žalobou, kterou sám za spol. KR prostřednictvím právního zástupce podal, dne 20.4.015 obrátil na soud.

Jak řečeno, všechny otázky související **výhradně s posouzením netrestních** zákonných norem, **bude teprve v rámci civilního sporu nucen OSI posoudit**, neboť jediné on může posoudit existenci a případný rozsah porušení předmluvních ujednání a na to navazující další otázky z oblasti civilního práva. Pokud by tomu tak nebylo a otázky z oblasti výhradně netrestní oblasti byly kompetentní řešit trestní senáty, tak je otázkou, proč se s podobnými spory jednotlivé strany pravidelně obrací výhradně na civilní, nikoli trestní soud. Proto se

nalézací trestní senát soustředil - jak na jiném místě tohoto odůvodnění rovněž řečeno - pouze na prokázání či vyvrácení jednoznačně podvodného jednání obžalovaného, respektive pokusu o podvodné vylákání finančního plnění ze strany ČP, na které obžalovanému jednoznačně nárok nevznikl a na způsob jednání obžalovaného, kterým se zaplacení této částky mimo civilní spor snažil dosáhnout.

Co se týče posledního požadavku obhájce na zajištění pracovních počítačů (Ing. Jana F., JUDr. B. S. – H. a Andrey P.), z důvodů, které soud uložil státnímu zástupci, tak z odpovědi státního zástupce na tento požadavek soudu vyplývá, že zjistil, že některé tyto pracovní počítače jsou na pracovišti ČP stále k dispozici a upozornil, že (oproti možnostem, které měla předsedkyně senátu prostřednictvím svého pracovního PC při nastudování spisu) DVD u čl. 1040, tedy e-mailová korespondence poskytnutá Českou poštou, obsahuje i tzv. hlavičku, z níž lze zkontrolovat, přes které servery e-mailové zprávy vydané poštou procházely.

Soud po ověření tohoto tvrzení SZ nepovažoval za nutné doplňovat znalecký posudek z oboru kybernetiky, z důvodů v jiné pasáži tohoto odůvodnění uvedených, tedy proto, že zájem na předložení fiktivních dokumentů v této souvislosti mohl mít pouze obžal. Č., nikoli ČP, která prokazatelně s obžalovaným žádnou písemnou smlouvu neuzavřela a ani uzavřít nemohla, už s ohledem na zák. č. 202/1990 Sb., jehož podmínky obžal. Č., ač k tomu byl pracovníky pošty vyzýván, nesplnil. Byl to také obžal. Č., který nepochybně zařídil fiktivní podpis pod tzv. potvrzeními M. S. (čl. 174), přičemž o nevěrohodnosti výpovědi Jiřího Š.y, který je podepsán pod prohlášením svědka, o jehož obsahu před soudem nic nevěděl, bylo pojednáno výše. Byl to také jedině obžal. Č., který k doložení svých údajně oprávněných požadavků předložil fakturu znějící na částku 1,8 mil. Kč a v této souvislosti ve výzvách ČP o mimosoudní vyrovnání (stejně jako později v civilní žalobě) tvrdí, že tuto částku spol. KR převedla na účet spol. WR, což opět odporuje výpisu z účtu předmětné společnosti. Z kumulace těchto důkazů vyplývá, že není důvod pochybovat o pravdivosti tvrzení Ing. F. a dalších zaměstnanců pošty, na rozdíl od tvrzení uváděných obžal. Č. v této souvislosti. Ze stejného důvodu neměla JUDr. S., anebo někdo další z pošty důvod pozměňovat obsah e-mailů, který souvisí s tr. činností obžal. Ch. v bodě II. rozsudku. Jelikož tzv. „hlavička“ těchto e-mailů byla zajištěna, tak pokud by v budoucnu vznikla pochybnost o objektivitě skupiny důkazů právě citovaných, lze z této hlavičky bez potíží „cestu“ jakéhokoli z těchto e-mailů zjistit. ***Doplnění znaleckého posudku z oboru kybernetiky není ve vztahu k podvrženému e-mailu Ing. F. ze dne 8.6.2011 v čase 12.44 hodin možné nikoli pouze proto, že ing. F. svůj pracovní PC z dané doby již nemá, nýbrž proto, že takový e-mail v e-mailech poskytnutých Českou poštou, s.p., není vůbec zahrnut, a to proto, že takový e-mail Ing. F. Lukáši Č. neodeslal (viz čl. 1040). Zato mezi ČP vydanými e-maily, které vždy mají tzv. hlavičku, figuruje hlavička e-mailu, který dne 12.6.2011 v 15.12 hodin Lukáš Č. zaslal Ing. Andree P. a v kopii Ing. Janu F., a který zahrnuje jejich předešlou komunikaci (včetně zájmového e-mailu ze dne 8.6.2011).***

Nad tento rámec je také nutno upozornit, že ***doplňku znaleckého posudku z oboru kybernetiky není zapotřebí také proto, že i pokud by nebylo fiktivního e-mailu, který údajně dne 8.6.2011 zaslal obžalovanému Ing. F., přesto by obžalovaný Č. naplnil znaky skutkové podstaty pokusu zločinu podvodu dle § 21 k ust. § 209 odst. 1, 5 písm.a) tr. zákoníku, neboť jednoznačně se snažil z pošty vylákat peněžní plnění v částce souhrnně vyšší než 5 mil. Kč, ač nejenže věděl, že žádnou smlouvu, která nutně musela být v písemné formě ohledně prodeje dárkových poukazů, s poštou neuzavřel a přesto uzavření smlouvy tvrdil jak ing. L. P., tak mgr. A. N. a později i řediteli ČP ing. M. Ekánovi (jemuž již fiktivní e-mail poslal). I pokud***

by se oprávněně domníval (což ze shora uvedených důvodů nemohl), že k uzavření smlouvy mezi KR a ČP ohledně stíracích losů fakticky došlo, **přesto by, jednoznačně poštu** a posléze i soud (který ovšem nelze uvést v omyl) úmyslně **uváděl v omyl tím, že na plnění ve výši 5 300 000 Kč má nárok, ač věděl, že tomu tak není.**

Pokud jde o skutečnost, kdy vytvořil fiktivní e-mail, který měl Ing. F. zaslat dne 8.6.2011 obžalovanému Č., pak nad rámec již uvedeného je zřejmé, že tak musel obžalovaný učinit ještě před datem 9.3.2015, neboť – viz čl. 967 – dne 9.3.2015 zaslal právnička České pošty Mgr. A. N. e-mail, v němž jí zasílá dopis, který poslal zřizovateli České pošty a v němž vypisuje důkazy, kterými disponuje, mezi nimi na prvním místě zmiňuje, že disponuje e-mailovou komunikací se zaměstnanci České pošty, kde jasně přiznávají svoji vinu. Zmíněný e-mail Ing. F. byl později přiložen u civilní žaloby jako důkaz pro OS 1. K e-mailu pro Mgr. N. tento e-mail nebyl přiložen, nicméně z obsahu e-mailu pro Mgr. N. vyplývá, že tímto způsobem se obžalovaný snažil na základě nepravdivých informací přimět poštu k uzavření dohody o narovnání, z čehož vyplývá, že samotné toto jednání obžalovaného bez ohledu na e-mail Ing. Foubíka, by **bylo součástí** jednání, které soud posoudil jako pokus podvodu dle § 21 k § 209 odst.1, 5 písm.a) tr. zákoníku. Protože soud (v tomto případě civilní soud OS pro Prahu 1) nelze uvést v omyl, nebylo ani zapotřebí podvržený e-mail znalecky zkoumat, když podvodné jednání, kterého se obžalovaný v souvislosti s vymáháním škody na ČP dopustil, spočívalo (kromě dalších lživých tvrzení obžalovaného) již v samotném lživém tvrzení magistře N., že takový důkaz existuje. Ze strany obžalovaného šlo o úmyslné uvádění pracovnice ČP v omyl. Obžalovaný ovšem v jednání, kterým se pokusil vydírat ČP, neustal ani po podání žaloby dne 20.4.2015 a stejně jako před tím ing. P.ovi a mgr. N. tvrdil (a tvrdil to i později prostřednictvím médií), že vina je na straně ČP, která s ním smlouvu uzavřela, ale nedodržela ji, ve snaze dosáhnout i po datu 20.4.2015 mimosoudní dohody o náhradě škody (obžalovaný totiž neměl ani finanční prostředky na soudní poplatky spojené s podáním civilní žaloby), zaslal obžalovaný fiktivní e-mail od Ing. F. i generálnímu řediteli ČP ing. M. Elkánovi.

Co se týče zamítnutí návrhu na doplnění znaleckého posudku z oboru kybernetiky, tak pokud jde o e-mail JUDr. H., jmenovaná svědkyně v hlavním líčení potvrdila, že šlo o e-mail zaslaný na její soukromý, nikoliv pracovní e-mail. Proto ani zajištění pracovního počítače by nepřineslo žádný výsledek. Před soudem potvrdila, že policie z Plzně u ní v zaměstnání na jejím pracovním počítači stáhla její soukromé e-maily.

Po provedení všech důkazů hodnocených v jejich vzájemné souvislosti z výše již uvedených důvodů nebylo možno souhlasit jak se závěrečnou řečí obhájců obou obžalovaných, tak dílem i se závěrečnou řečí státního zástupce :

Jelikož státní zástupce ve své závěrečné řeči setrval na právní kvalifikaci jednání obžalovaných tak, jak je uvedeno v petitu obžaloby, soud – z důvodů výše podrobně rozvedených – se mohl ztotožnit pouze s kvalifikací státního zástupce ohledně jednání obžalovaných v bodě I. obžaloby s tím rozdílem, že pokud jde o podvodný úmysl, tak bylo beze vší pochybnosti prokázáno, že tento úmysl směřoval ke způsobení škody nikoliv ve výši uváděné v obžalobě, nýbrž ve výši škody prokazatelně minimálně v částce celkem 5 300 000 Kč.

Na základě provedených důkazů nebylo možno souhlasit se žádným z argumentů obhájce obžal. Č.. Ten ve své závěrečné řeči předně tvrdil, že k trestnímu stíhání jeho klienta došlo proto, že se státní zástupce a ČP snažili kriminalizovat standardní obchodní případ a

státní zástupce vyvíjel svojí činností tlak jak na obžalovaného Č., tak na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1 v podané civilní žalobě, aniž by toto své tvrzení obhájce blíže objasnil. K tomu nutno uvést, že státní zástupce vykonával dozor nad přípravným tr. řízením, které bylo zahájeno na základě postupně podaných trestních oznámení ze strany ČP, tehdejšího ministra vnitra Chovance i Nadačního fondu proti korupci. S ohledem na obsah příloh těchto tr. oznámení nezbylo orgánům činným v trestním řízení než zahájit tr. řízení pro tr. činy, které z nich vyplývaly. Tvrzení obhájce o tom, že tr. oznámením se ČP chtěla vyhnout placení soudních poplatků, je v dané souvislosti nelogické, nevysvětluje například, proč tr. oznámení podal i Nadační fond proti korupci, navíc přehlíží nejen, že ČP žádnou žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 1 nepodala, důvod, proč by ji podávala, neměla, ale především postoj jak obžal. Ch., tak obžalovanými oslovených právníků, kteří spor L.Č. s ČP o náhradu škody považovali předem za prohraný. Navíc to byla spol. KR, která usilovala – a to úspěšně – o zproštění povinnosti platit soudní poplatky. Zásadně nebylo možno souhlasit s tím, že e-mail, který se dokazováním prokázal jako obžalovaným Č. zmanipulovaný, je e-mail skutečný a že se jedná o e-mail, v nichž dle obhájce (nikoliv ovšem kohokoliv jiného) pošta potvrzuje, že bez ohledu na existenci zákona o loteriích uzavře s obžalovaným smlouvu, a obžalovaný proto na základě těchto e-mailů nakupuje zboží do budoucího obchodu. Nesmyslnost tohoto tvrzení obhájce vyplývá nejen z výpovědi obžalovaného Č., ale především ze zajištěných e-mailů, přičemž ani obžalovaný Č. nepředložil žádný e-mail, v němž by ho Česká pošta utvrzovala o tom, že vzdor existenci zákona o loteriích s obžalovaným požadovanou smlouvu uzavře. O nelogičnosti tvrzení obhájce v daném směru svědčí jednoznačně skutečně obžalovaným Č. odeslaný e-mail, a to e-mail ze dne **14.2.2011**, v němž si stěžuje v souvislosti s losy na to, že doposud nebyl uzavřen ani dodatek, ani nová smlouva s ČP. Jestliže obhájce tvrdí, že na základě skutečně existujících e-mailů obžalovaný začal nakupovat zboží, pak je do spisu nedoložil, proti jejich existenci hovoří datum a obsah skutečně existujícího e-mailu ze dne 14.2.2011. Přes neexistenci jakéhokoliv e-mailu, v němž by pošta slibovala bez ohledu na zákon o loteriích uzavřít s obžalovaným smlouvu, již dne 11.10.2010 dostává obžal. Č. zboží za 6,8 mil. Kč a dne **16.10.2010** dostává od Josefa S. finanční půjčku ve výši 8 870 000 Kč. Nebyla to tedy neopatrnost pošty, jak tvrdí obhájce, nýbrž naprostá neopatrnost obžalovaného a konečně i Josefa S., pokud podnikali obchodní kroky, aniž by v říjnu 2010 měli od ČP jakýkoliv příslib, natož příslib byť jen e-mailem podložený, o tom, že obžalovaným uvažovaný obchod se vůbec uskuteční. Nelogičnost tvrzení obhájce vyplývá i z pozměněné e-mailové komunikace, neboť ani v obžalovaným Č. pozměněném e-mailu o loterijním zákonu není řeč, pozměněný e-mail Ing. F. 8.6.2011 hovoří o uznání pochybení na straně ČP s tím, že kolegyně M. zřejmě nezhodnotila veškerá úskalí a tuto akci přislíbila, nadto ovšem jde o e-mail až z data 18.6.2011, tedy z data, kdy již řadu měsíců měl obžalovaný prostřednictvím Josefa S. nakoupeno zboží v řádu mnoha milionů Kč.

Tvrzení obhájce obžal. Č. o kriminalizaci obchodního případu zejména ze strany státního zástupce i ČP, vyznívá naprosto nelogicky v kontextu s další jím zmiňovanou skutečností, spočívající v tom, že tentýž obhájce, který obžalovaného Č. rovněž zastupuje v občanskoprávním sporu, požádal civilní soud o přerušení jednání s tím, že se jedná o obchodní věc – občanskoprávní spor, který by neměl být řešen u soudu trestního, kde platí zásada ultima ratio. Tento postup je naprosto nelogický, neboť pokud by spol. KR dosáhla v rámci civilního sporu rozhodnutí soudu o plné, anebo částečné povinnosti ČP nahradit KR způsobenou škodu, zřejmě by v rámci civilního sporu získala i řadu důkazů důležitých pro tr. řízení, na jejichž základě by zřejmě k podání obžaloby, anebo odsouzení pro skutek v jejím bodě I. nedošlo. Opačný postup, tedy přerušení civilního řízení na žádost navrhovatele v době, kdy probíhá řízení trestní, v němž chce navrhnout (obžalovaný) prokázat svoji nevinu, tedy

prokázat, že jeho požadavek na náhradu škody byl a je legitimní, je z úhlu tohoto pohledu nelogický.

Pokud jde o možnost úplatku, protichůdně vyplývá tvrzení obhájce z jeho závěrečné řeči, v níž naznačoval na jedné straně spojitost JUDr. S. s probíhající trestní kauzou exhejtmana MUDr. P. Ratha, tedy naznačoval, že funkcionáři ČSSD berou úplatky, čímž naznačoval, že úplatek mohl požadovat i tehdejší ministr vnitra M. Chovanec, stejně jako naznačoval, že úplatek ve výši 4 mil. Kč chtěl i náměstek Ing. B., aby na druhou stranu svoji závěrečnou řeč ukončil zmíněný obhájce tím, že o žádné úplatky nešlo, nýbrž šlo o provizi. Nevysvětlil přitom, za co by funkcionáři ČSSD měli od obžalovaného požadovat provizi, když s ním žádný obchod, z něhož by možnost provize vyplývala, neuzavírali, nevysvětlil, proč tvrdí, že Ing. B. (který v této trestní věci nefiguroval ani v pozici svědka) lze a obžalovaný Č. nikoliv. Pokud jde o věrohodnost výpovědi obžalovaného Č., tak je třeba obhájci oponovat, že naopak v tomto procesu bylo nepochybně zjištěno, že obžalovaný zcela vědomě lhal o skutečnostech, na jejichž základě se snažil dosáhnout náhrady škody minimálně v celkové výši 5,3 mil. Kč (viz výrok rozsudku), a je třeba zmínit, že dokonce obžalovaný, resp. jeho obhájce i přes důkazy obstarané soudem v podobě zprávy MF ČR a z toho vyplývající povinnosti obžalovaného Č. (pokud by chtěl realizovat zamýšlený obchod) do skončení hlavního líčení tvrdili, že jsou přesvědčeni, že je to lež a obžalovaný žádné potvrzení MF ČR nepotřeboval.

Konečně nebylo jasné, o jakých telefonátech, v nichž se dohadovaly úplatky pro ČSSD, obhájce obžalovaného v závěrečné řeči hovořil, když nikdo jiný, a to ani obžal. Ch. anebo obžal. Č., o podobných telefonních hovorech nikdy nehovořili.

Pokud jde o závěrečnou řeč obhájce obžalovaného Ch., který se v její převážné části zaměřil nikoliv na hodnocení jednání svého klienta, nýbrž na hodnocení jednání obžal. Č., tak nelze souhlasit s tím, že jedině „idiot“ by mohl jednat tak jako obžalovaný Č., pokud nemá uzavřený dodatek smlouvy, z čehož obhájce dovozuje, že nutně tomuto jednání muselo něco předcházet. Z důvodů na jiném místě uvedených, soud nepochybuje o tom, co vlastně tomuto jednání předcházelo, s tím rozdílem, že nikoliv pouze „idiot“ nakoupí okamžitě nerozvázně zboží bez toho, aby měl uzavřenu smlouvu, nýbrž se tak zachoval Josef S., to je podnikatel, který tvrdil, že v daném oboru podniká již 30 let. Ani ten, jak potvrdil během hlavního líčení, nekontroloval, zda obžalovaný na uvedený sortiment vůbec s ČP má uzavřenou smlouvu. Souhlasit nebylo možno ani s tím, že jedním „hloupým“ dotazem na MF ČR by bylo možno vše vyřešit, o což nikdo neměl zájem. Jak opět uvedeno na jiném místě, ČP o existenci loterijního zákona věděla, a proto na něj obžalovaného upozornila, tedy neměla důvod dotazovat se MF ČR, tento důvod ovšem měl obžalovaný, pokud informacím ČP nevěřil. Jak rovněž již uvedeno, pokud těmito informacím nevěřil, mohl je jednoduše na MF ČR ověřit buďto písemným dotazem, anebo osobní návštěvou, tak jako později opakovaně navštěvoval na MF ČR Mgr. A. V.. Není proto jasné, o čem vlastně obhájce tvrdí, že „si za to může státní podnik sám“. Pokud jde o závěrečnou řeč zmíněného obhájce ve vztahu k obžalovanému Ch., tak nelze souhlasit s ničím, co obhájce uvedl. Jak bylo rovněž na jiném místě vysvětleno, pokud jde o tr. čin pomluvy podle § 184 tr. zákoníku, ten lze spáchat pouze úmyslnou formou, nikoliv nedbalostně, jak dovozuje obhájce, přičemž předmětem ochrany u tohoto tr. činu je ochrana cti a dobré pověsti člověka a čin je spáchán tím, že nepravdivé údaje pachatel sdělí buď jen jediné osobě a je lhostejno, zda tato osoba tyto údaje zprostředkuje někomu dalšímu. Podstatou tohoto tr. činu je, že pachatel sdělí údaje, které jsou způsobilé značnou měrou ohrozit vážnost osoby u spoluobčanů, není nutné, aby tento účinek fakticky vyvolaly. Z tohoto ohledu je lhostejné, zda obžalovaný Ch. věděl, anebo mohl předpokládat, že

obžalovaný Č. je takový „pitomec“ (jak řekl obhájce), že údajně hospodské řeči nahraje a tuto nahrávku poskytne dalším osobám. Rozhodně nebylo možno souhlasit se závěrem dotyčného obhájce o tom, že ministru Chovancovi nemohlo na veřejnosti ublížit nic, neboť politikům nemůže ublížit ani vražda v přímém přenosu, a proto rozhodně nějaký článek kariéru ministra ohrozit nemohl. Sice není jasné, z jakých politických událostí obhájce toto svoje přesvědčení dovozuje, ale rozhodně je zřejmé, že naprosto přehlíží, že jednání jeho klienta neohrozilo pouze politickou kariéru tehdejšího ministra vnitra, nýbrž ohrozilo vážnost u spoluobčanů, kolegů a případně politickou kariéru v ČSSD i právničky JUDr. B. S..

Při stanovení druhu a výměry trestů pro obžalované soud vycházel z obecných zásad dle § 39 tr.zákoníku se samozřejmým přihlédnutím k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, spol. KR-MONT byl ukládán trest dle zákona TOPO. Na straně obžal. Č. soud neshledal žádnou polehčující okolnost ve smyslu § 41 tr. zákoníku, u obžal. Ch. tuto polehčující okolnost spatřuje v předchozím bezúhonném životě, tedy polehčující okolnost dle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Z přitěžujících okolností u obou jmenovaných obžalovaných přihlédl k tomu, že veškerou tr. činnost obžalovaní spáchali jednoznačně po předchozím uvážení dle § 42 písm.a) tr. zákoníku, u obžal. Č. nadto soud shledal i přitěžující okolnosti dle § 42 písm. b, f, m, p) tr. zákoníku, tedy přihlížel k tomu, že snaha získat neoprávněně minimálně 5,3 mil. Kč byla vedena ziskuchtivostí obžalovaného, dále přihlédl k tomu, že obžalovaný se ke spáchání tr. činnosti v bodě I. zneužil své funkce jednatele v obchodní společnosti, která mu umožnila i některé ČP předkládané důkazy falšovat, dopustil se dvou tr. činů a především bylo nutno, jak bude i níže uvedeno, přihlížet recidivě jím páchané majetkové tr. činnosti.

Obžalovanému Č. soud ukládal trest dle odst. 5 ustanovení § 209 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest v sazbě od 5-10 let odnětí svobody. Přestože soud na straně tohoto obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost, na rozdíl od přitěžujících okolností dle § 42 písm.a) b) f) a m) tr. zákoníku a především nejvýznamnější přitěžující okolnosti dle § 42 písm.p) tr. zákoníku, jež charakterizuje osobu obžalovaného a jeho sklony k páčání druhově shodné (majetkové) trestné činnosti i to, že si obžalovaný z předchozích odsouzení nevzal žádné ponaučení a nyní posuzovanou trestnou činnost spáchal ve zkušební lhůtě podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, i přestože obžalovanému ukládal trest za dva trestné činy popsání ve výroku tohoto rozsudku, z nichž majetkový trestný čin fakticky směřoval k dosažení náhrady škody mnohem vyšší, než je nalézacím soudem konstatovaná její nesporná minimální částka, a dokonce přestože jednání obžalovaného, které je popsáno v bodě I. výroku rozsudku, by bylo možno posoudit jako závažnější zločin vydírání, přesto uložil obžalovanému trest ještě na samotné spodní hranici zákonné sazby, to je trest odnětí svobody v trvání 5 let. Takto nízký trest soud uložil obžalovanému jedině proto, že sice při posuzování okolností trestné činnosti obžalovaného ve vztahu k pokusu trestného činu ad I výroku rozsudku neshledal okolnosti umožňující mimořádné snížení trestu dle § 58 odst. 1, 5 tr. zákoníku, neboť tomu odporuje závažnost opakovaných pokusů o oklamání ČP včetně osoby obžalovaného, tedy i hlediska ustanovení § 39 odst. 2 písm. zákoníku, přesto ale přihlédl k tomu, že obžalovaný se zpočátku mohl domnívat, že obchodní případ s ČP uzavře, což ho ovšem neopravňovalo k tak neopatrnému jednání spočívajícímu v okamžitém nákupu zboží a tím i k neopatrnosti zviněné finanční ztrátě (zatím ovšem fakticky k finanční ztrátě svědka Josefa S.), stejně jako přihlédl k tomu, že především tímto svým neuváženým jednáním se obžalovaný (kromě zřejmě i dopadů trestních stíhání ohledně svých jiných trestných činů) dostal do špatné psychické situace, v níž se nyní posuzované trestné činnosti dopustil a v níž byl zřejmě ochoten i kohokoli uplatit (až získá peníze), jen aby získal investované prostředky zpět. Tento trest byl uložen jako trest souhrnný za současného zrušení výroku o trestu z předchozího rozsudku OS České Budějovice, k čemuž je nutno poznamenat,

že soud při vyhlášení rozsudku přehlédl datum spáchání trestné činnosti uvedené v rozsudu zmíněného soudu, z něhož je zřejmé, že nejde o souběh s nyní posuzovanou trestnou činností, nýbrž o recidivu tr. činnosti obžalovaného a proto *bude nutno tuto vadu (která ale nemá a nemůže mít dopad na druh a výši nyní uloženého trestu) v odvolacím řízení zhojit, za předpokladu i v tomto směru podaného odvolání.*

Obžalovanému Ch. soud ukládal trest dle tr. sazby ust. § 184 odst. 1 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody až na jeden rok. Po zvážení všech okolností soud tomuto obžalovanému uložil trest v trvání pěti měsíců, tj. pod polovinou tr. sazby, a jeho výkon s ohledem na všechny okolnosti případu podmíněně odložil na zkušební lhůtu v trvání 18 měsíců. Peněžitý trest soud neuložil, neboť podmínky pro jeho uložení dle § 67 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku splněny nebyly, pokud jde o podmínky dle § 67 odst. 2 písm.b) tr. zákoníku, ty sice splněny byly, ovšem uložení dalšího trestu vedle trestu podmíněného soud s ohledem na okolnosti případu (nehledě na dopad kauzy do civilního života obžalovaného, který se na základě aféry a hrozby trestního stíhání vzdal člensví v ČSSD) za nutný nepovažoval.

Společnosti KR soud uložil trest zákazu činnosti v délce 5 let spočívající v zákazu činnosti, kterou sice v době trestné činnosti obžalovaného Č., tj. v roce 2015, společnost KR neměla zapsanu jako předmět podnikání v OR, neboť společnost KR od 31.10.2013 dle výpisu z OR neměla jako předmět podnikání v obchodním rejstříku uvedenou žádnou činnost, ovšem trestná činnost obžal. Č. bezprostředně souvisela s podnikatelskou činností společnosti KR z let 2010-2011 a proto společnosti KR soud na dobu 5 let zakázal činnost, kterou v uvedené době spol. KR měla jako předmět podnikání zapsanou, přičemž v době od 19.11.2007 do 10.10.2010 šlo o zprostředkování obchodu a služeb a v době od 10.10.2010 do 31.10.2013 o výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, a proto soud společnosti KR nyní podnikání ve stejném rozsahu zakázal. V úvahu přicházející trest peněžitý soud neuložil, nikoli snad s ohledem na finanční situaci obžal. L. Č., nýbrž proto, že by tento trest postihl výhradně druhého jednatele společnosti KR Milana S., který prokazatelně s trestnou činností obžalovaného L.Č. spočívající ve fingoání dokladů a jejich prostřednictvím k nátlaku na ČP, stejně jako s jeho další trestnou činností neměl nic společného a o tomto jednání obžal. Č. ani nevěděl, a do společnosti KR vstoupil jako druhý jednatel dne 13.10.2010 výhradně k ochraně investic vložených v milionových částkách do spol. KR jeho otcem a který je od 10.10.2010 100 % držitelem obchodního podílu společnosti KR. Z právě řečeného důvodu je otázkou, nakolik vůbec bylo efektivní současně s obžal. Č. (u něhož v souvislosti s trestnou činností popsanou v obžalobě ad I. v případě uznání viny od počátku přicházelo v úvahu uložení především trestu zákazu činnosti) stíhat i společnost KR, která jiné jednatele než L. Č. a M. S. nemá, když současně trestná činnost popsaná v obžalobě není takového druhu, aby společnosti. KR bylo nutno ukládat státním zástupcem v závěrečné řeči navrhopaný nejprísnější trest, tj. likvidaci společnosti, a stejně tak bylo zřejmé, že falšování listin i další jednání uvedené v obžalobě v bodech I. a II. bylo výhradně osobní aktivitou obžalovaného Č., k níž žádného souhlasu druhého jednatele KR, nebo jeho rozhodnutí nepotřeboval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 20. prosince 2017

JUDr. Veronika Čeplová
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
Martina Jančárková